

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 164

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 62

13 mai 2019

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2019/C 164/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene	1
---------------	---	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2019/C 164/02	Cauza C-700/18 P: Recurs introdus la 7 noiembrie 2018 de Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) și de Evolution Gaming Advisory Kft. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 12 octombrie 2018 în cauza T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) și Evolution Gaming Advisory Kft./Comisia Europeană	2
2019/C 164/03	Cauza C-722/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 19 noiembrie 2018 — KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k./Porr S.A.	2
2019/C 164/04	Cauza C-745/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 27 noiembrie 2018 — JA/Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości i Ministra Finansów	3

RO

2019/C 164/05	Cauza C-779/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polonia) la 12 decembrie 2018 — Mikrokaśa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO.....	4
2019/C 164/06	Cauza C-824/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28. Decembrie 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa.....	5
2019/C 164/07	Cauza C-3/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 ianuarie 2019 — Asmel società consortile a r.l./A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione	6
2019/C 164/08	Cauza C-11/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 7 ianuarie 2019 — Azienda ULSS n. 6 Euganea/Pia Opera Croce Verde Padova	7
2019/C 164/09	Cauza C-14/19 P: Recurs introdus la 10 ianuarie 2019 de Centrul Satelitar al Uniunii Europene (Satcen) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 25 octombrie 2018 în cauza T-286/15, KF/Satcen.....	8
2019/C 164/10	Cauza C-15/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 10 ianuarie 2019 — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.	9
2019/C 164/11	Cauza C-16/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Krakowie (Polonia) la 2 ianuarie 2019 — VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie	10
2019/C 164/12	Cauza C-25/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia) la 15 ianuarie 2019 — Corporis Sp. z o.o., Bielsku Białej/Gefion Insurance A/S, Copenhagen	11
2019/C 164/13	Cauza C-26/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Modena (Italia) la 15 ianuarie 2019 — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo.	11
2019/C 164/14	Cauza C-28/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 16 ianuarie 2019 — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust și alții.....	12
2019/C 164/15	Cauza C-61/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 29 ianuarie 2019 — Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal ...	13
2019/C 164/16	Cauza C-62/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 29 ianuarie 2019 — Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București	14
2019/C 164/17	Cauza C-70/19 P: Recurs introdus la 30 ianuarie 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 21 noiembrie 2018 în cauza T-587/16, HM/Comisia Europeană.....	15
2019/C 164/18	Cauza C-75/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Specializat Mureș (România) la data de 31 ianuarie 2019 — MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sàrl.....	16
2019/C 164/19	Cauza C-84/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polonia) la 31 ianuarie 2019 — Profi Credit Polska S.A./QJ	17

2019/C 164/20	Cauza C-85/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 6 februarie 2019 — Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK.	18
2019/C 164/21	Cauza C-86/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spania) la 6 februarie 2019 — SL/Vueling Airlines S.A.	19
2019/C 164/22	Cauza C-114/19 P: Recurs introdus la 8 februarie 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 29 noiembrie 2018 în cauza T-811/16, Di Bernardo/Comisia	20
2019/C 164/23	Cauza C-133/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 19 februarie 2019 — B. M. M., B. S./État belge	21
2019/C 164/24	Cauza C-136/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 20 februarie 2019 — B. M. M., B. M./État belge	21
2019/C 164/25	Cauza C-137/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 20 februarie 2019 — B. M. O./État belge	22
2019/C 164/26	Cauza C-152/19 P: Recurs introdus la 21 februarie 2019 de Deutsche Telekom AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 13 decembrie 2018 în cauza T-827/14, Deutsche Telekom AG/Comisia Europeană	23
2019/C 164/27	Cauza C-154/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipru) la 22 februarie 2019 — Kypriaki Kentriki Archi/GA	24
2019/C 164/28	Cauza C-172/19 P: Recurs introdus la 22 februarie 2019 de Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 13 decembrie 2018 în cauza T-739/17, Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) și alții/Comisia Europeană.	25
2019/C 164/29	Cauza C-192/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 27 februarie 2019 — Rensen Shipbuilding BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane	27
2019/C 164/30	Cauza C-194/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 28 februarie 2019 — H. A./État belge	27
2019/C 164/31	Cauza C-197/19 P: Recurs introdus la 28 februarie 2019 de Mylan Laboratories Ltd și Mylan, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-682/14, Mylan Laboratories și Mylan/Comisia	28
2019/C 164/32	Cauza C-198/19 P: Recurs introdus la 28 februarie 2019 de Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV și Teva Pharmaceutical Industries Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-679/14, Teva UK Ltd și alții/Comisia.	29
2019/C 164/33	Cauza C-199/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polonia) la 27 februarie 2019 — RL sp. z o.o. z siedzibą w Ł./J.M.	30
2019/C 164/34	Cauza C-200/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Trgovački sud u Zagrebu (Croatia) la 1 martie 2019 — INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. și alții/LJUBLJANSKA BANKA d.d.	31

2019/C 164/35	Cauza C-202/19 P: Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-111/15 P, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia	32
2019/C 164/36	Cauza C-203/19 P: Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, și de Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/15, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia	33
2019/C 164/37	Cauza C-204/19 P: Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, și de Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-53/16, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia	34
2019/C 164/38	Cauza C-205/19 P: Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/16, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia	36
2019/C 164/39	Cauza C-212/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 martie 2019 — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo.	37
2019/C 164/40	Cauza C-213/19: Acțiune introdusă la 7 martie 2019 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	38
2019/C 164/41	Cauza C-215/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 8 martie 2019 — Veronsaajien oikeudenvolontayksikkö	39
2019/C 164/42	Cauza C-233/19: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 18 martie 2019 — B./Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)	40

Tribunalul

2019/C 164/43	Cauza T-433/16: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2019 — Pometon/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a abrazivilor din oțel — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Coordonarea prețurilor în ansamblul SEE — Procedura «hibrid» decalată cronologic — Presumpția de nevinovăție — Principiul imparțialității — Carta drepturilor fundamentale — Proba încălcării — Încălcare unică și continuă — Restrângerea concurenței prin obiect — Durata încălcării — Amendă — Adaptarea excepțională a cuantumului de bază — Obligația de motivare — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Competență de fond”)	42
2019/C 164/44	Cauza T-766/16: Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2019 — Hércules Club de Fútbol/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de Spania în favoarea anumitor cluburi de fotbal profesionist — Garanție — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Avantaj — Obligația de motivare”)	43
2019/C 164/45	Cauza T-582/17: Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Boshab și alții/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Republica Democratică Congo — Lista persoanelor și entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice, precum și interzicerea intrării și a tranzitului — Includerea numelui reclamanților pe listă — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă”)	43

2019/C 164/46	Cauza T-725/17: Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Clestra Hauserman/Parlamentul („Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Lucrări referitoare la «Pereți amovibili-uși» din proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer a Parlamentului din Luxemburg — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Obligație de motivare — Ofertă anormal de mică — Eroare vădită de apreciere — Răspundere extracontractuală»)	44
2019/C 164/47	Cauza T-787/17: Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Parfumerie Akzente/EUIPO (GlamHair) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GlamHair — Motiv absolut de refuz — Lipsa unui caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)	45
2019/C 164/48	Cauza T-829/17: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2019 — Coesia/EUIPO (Reprezentare a două curbe roșii oblice) („Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând două curbe roșii oblice — Motiv absolut de refuz — Lipsa unui caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)”)	46
2019/C 164/49	Cauza T-105/18: Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Deray/EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LILI LA TIGRESSE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară TIGRESS — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	46
2019/C 164/50	Cauza T-265/18: Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2019 — Biernacka-Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Formata — Marca internațională figurativă anterioară Formata — Motiv relativ de nulitate — Articolul 60 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Norma 37 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] — Condiții de reprezentare a mărcii anterioare — Norma 19 din Regulamentul nr. 2868/95 (devenită articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625) — Încredere legitimă — Rambursarea cheltuielilor de reprezentare — Articolul 109 din Regulamentul 2017/1001 și norma 94 din Regulamentul nr. 2868/95 (devenită articolul 109 din Regulamentul 2017/1001)”)	47
2019/C 164/51	Cauza T-276/18: Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2019 — Julius-K9/EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative K9 UNIT — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară unit — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)	48
2019/C 164/52	Cauza T-239/18: Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2019 — SKS Import Export/Comisia („Acțiune în anulare — Libera circulație a capitalurilor — Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (AML/CFT) — Directiva (UE) 2015/849 — Regulamentul delegat (UE) 2018/212 — Includerea Tunisiei pe lista țărilor terțe cu grad ridicat de risc — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	49
2019/C 164/53	Cauza T-410/18: Ordonanța Tribunalului din 15 martie 2019 — Silgan Closures și Silgan Holdings/Comisia („Acțiune în anulare — Concurență — Înțelegeri — Piața ambalajelor metalice — Decizie de a deschide o anchetă — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)	50
2019/C 164/54	Cauza T-503/18: Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2019 — Haba Trading/EUIPO — Vida (vidaXL) („Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	50
2019/C 164/55	Cauza T-75/19: Ordonanța Tribunalului din 13 martie 2019 — Comune di Milano/Parlamentul și Consiliul („Desesizare”)	51
2019/C 164/56	Cauza T-1/19: Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2019 — CJ/Curtea de Justiție a Uniunii Europene	52

2019/C 164/57	Cauza T-136/19: Acțiune introdusă la 1 martie 2019 — Bulgarian Energy Holding și alții/Comisia.....	53
2019/C 164/58	Cauza T-148/19: Acțiune introdusă la 7 martie 2019 — PKK/Consiliul.....	55
2019/C 164/59	Cauza T-163/19: Acțiune introdusă la 14 martie 2019 — Mersinis/ESMA.....	56
2019/C 164/60	Cauza T-164/19: Acțiune introdusă la 14 martie 2019 — AQ/eu-LISA.....	57
2019/C 164/61	Cauza T-166/19: Acțiune introdusă la 14 martie 2019 — Bronckers/Comisia.....	58
2019/C 164/62	Cauza T-175/19: Acțiune introdusă la 18 martie 2019 — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (eVoter)	59
2019/C 164/63	Cauza T-180/19: Acțiune introdusă la 26 martie 2019 — Bibita Group/EUIPO — Benkomers (Sticle pentru băuturi).....	60
2019/C 164/64	Cauza T-336/18: Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2019 — Eagle IP/EUIPO — Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA).....	61
2019/C 164/65	Cauza T-470/18: Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2019 — Telenet/Comisia.....	61

Rectificări

2019/C 164/66	Rectificare la avizul din Jurnalul Oficial în cauza T-45/19 (JO C 122, 1.4.2019).....	62
---------------	---	----

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2019/C 164/01)

Ultima publicație

JO C 155, 6.5.2019

Publicații anterioare

JO C 148, 29.4.2019

JO C 139, 15.4.2019

JO C 131, 8.4.2019

JO C 122, 1.4.2019

JO C 112, 25.3.2019

JO C 103, 18.3.2019

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 7 noiembrie 2018 de Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) și de Evolution Gaming Advisory Kft. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 12 octombrie 2018 în cauza T-416/18, Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.) și Evolution Gaming Advisory Kft./Comisia Europeană

(Cauza C-700/18 P)

(2019/C 164/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurente: Hungary Restaurant Company Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. (Hungary Restaurant Company Kft.), Evolution Gaming Advisory Kft. (reprezentant: P. Ruth, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Prin Ordonanța din 14 martie 2019, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera a șaptea) a respins recursul și a decis ca recurentele să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 19 noiembrie 2018 — KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k./Porr S.A.

(Cauza C-722/18)

(2019/C 164/03)

*Limba de procedură: polona***Instanța de trimitere**

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: KROL — Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S. k.

Pârâtă: Porr S.A.

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în speță considerentele (13), (20) și (22) din preambulul Directivei 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale ⁽¹⁾ și articolul 18 din Tratat, care instituie principiul nediscriminării, permite excluderea compensațiilor pentru întârzierea efectuării plăților în cazul tranzacțiilor finanțate, în întregime sau parțial, din fonduri structurale și din Fondul de Coeziune al Uniunii Europene, excludere prevăzută de articolul 4 punctul 3 litera c din Legea privind termenele de plată în tranzacțiile comerciale?

⁽¹⁾ JO 2000 L 200, p. 35, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 226.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Najwyższy (Polonia) la 27 noiembrie 2018 — JA/Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesa Rady Ministrów, Ministra Sprawiedliwości i Ministra Finansów

(Cauza C-745/18)

(2019/C 164/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Najwyższy

Părțile din procedura principală

Reclamantă: JA

Pârâtă: Skarb Państwa (Trezoreria) Sejm Rzeczypospolitej Polskiej (Seimul Republicii Polone), Senat Rzeczypospolitej Polskiej (Senatul Republicii Polone), Prezes Rady Ministrów (Președintele Consiliului de Miniștri), Minister Sprawiedliwości (Ministrul Justiției), Minister Finansów (Ministrul Finanțelor)

Întrebarea preliminară

Articolul 73 și articolul 78 litera a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ și articolele care le-au precedat, și anume articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera a) și articolul 11 secțiunea A alineatul (2) litera a) din a Șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor

membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare ⁽¹⁾ (JO UE 1977 L 145, p. 1), înțelese în lumina principiilor generale ale răspunderii statului membru pentru prejudiciile cauzate, astfel cum au fost stabilite de jurisprudența Curții (în special Hotărârea din 19 noiembrie 1991, C-6/90 și C-9/90, Andrea Francovich și Danila Bonifaci și alții împotriva Republicii Italiene, ECLI:EU:C:1991:428; Hotărârea din 5 martie 1996 în cauzele conexate C-46/93, Brasserie du Pêcheur împotriva Bundesrepublik Deutschland și C-48/93, The Queen împotriva Secretary of State for Transport ex parte Factortame Ltd și alții, ECLI:EU:C:1996:79), trebuie să fie interpretate în sensul că, de la 1 mai 2004, constituie un izvor al obligației instituirii de către statul membru care a aderat la Uniunea Europeană după această dată de a adopta dispoziții care să prevadă acordarea către lichidatorul judiciar al masei credale a unei remunerații majorate cu valoarea taxei pe valoarea adăugată (TVA) aplicate la această remunerație?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽²⁾ JO 1977, L 145, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polonia) la
12 decembrie 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz
Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO**

(Cauza C-779/18)

(2019/C 164/05)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Părțile din procedura principală

Reclamante: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Pârâtă: XO

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei 2008/48/CE din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului, în special articolul 3 litera (g), articolul 10 alineatul (1) și articolul 22 alineatul (1) trebuie să fie interpretate în sensul că se opun separării așa-numitelor „costuri de credit altele decât dobânda”, care sunt stabilite în sumă fixă, conform unei formule de calcul legale descrise la articolul 36a din „Legea privind creditul pentru consumatori” din 12 mai 2011 (Dz.U.2018.993, versiune consolidată) dintr-un anumit „cost total al creditului pentru consumatori” menționat în directivă, într-un mod în care permit ocultarea față de consumator a costurilor creditului altele decât dobânda suportate efectiv de întreprindere?

- 2) Dispozițiile Directivei 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽²⁾, în special articolul 1 alineatul (2), articolul 6 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (1) trebuie să fie interpretate în sensul că se opun unui control al clauzelor din contractele de credit încheiate cu consumatorii pe baza condițiilor descrise la articolul 3 din directiva menționată, în măsura în care în discuție sunt așa-numitele „costuri de credit altele decât dobânda”, care sunt stabilite pe baza criteriilor descrise la articolul 36a din „Legea privind creditul pentru consumatori” din 12 mai 2011 (Dz.U.2018.993, versiune consolidată)?

⁽¹⁾ JO 2008, L 133, p. 66.

⁽²⁾ JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 02, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 28. Decembrie 2018 —
A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa**

(Cauza C-824/18)

(2019/C 164/06)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Reclamanți: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Pârât: Krajowa Rada Sądownictwa

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 coroborat cu articolul 4 alineatul (3) a treia teză, articolul 6 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1) TUE coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului și articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretate în sensul că

are loc o încălcare a principiului statului de drept și a dreptului la o cale de atac efectivă și la o protecție jurisdicțională efectivă dacă legiuitorul național, acordând dreptul la o cale de atac în cazurile individuale referitoare la numirea în funcția de judecător la o instanță de ultim grad de jurisdicție a unui stat membru (Curtea Supremă), condiționează puterea de lucru judecat și eficiența deciziei luate în cadrul unei proceduri de selecție care precedă cererea de numire în funcția de judecător la instanța susmenționată, de situația în care decizia în cazul analizei și a evaluării comune a tuturor candidaților pentru SN nu este atacată de către toți participanții la procedura de selecție, printre care se numără și candidatul care nu are interesul de a ataca decizia menționată, respectiv candidatul vizat de cererea de numire în funcție, și, în consecință:

— subminează eficiența căii de atac și posibilitatea unui control efectiv al modului de desfășurare a procedurii de selecție susmenționate de către instanța competentă?

— în cazul în care domeniul de aplicare al unor astfel de proceduri include și acele posturi de judecători la Curtea Supremă în cazul căroră, față de judecătorii care le-au ocupat anterior, s-a aplicat vârsta mai mică de pensionare, fără ca decizia de a recurge la o vârstă de pensionare mai mică să fie luată doar de către judecătorul în cauză, în contextul principiului inamovibilității judecătorilor — în situația când se recunoaște că, în acest mod, acesta a fost încălcat — la fel, nu privează de efecte privind domeniul de aplicare și de rezultat controlul jurisdicțional al procedurii de selecție sus-menționate?

- 2) Articolul 2 coroborat cu articolul 4 alineatul (3) a treia teză și articolul 6 alineatul (1) TUE coroborat cu articolul 15 alineatul (1) și articolul 20 coroborat cu articolul 21 alineatul (1) și articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale coroborat cu articolul 2 alineatul (1), alineatul (2) litera (a) și articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului și articolul 267 al treilea paragraf TFUE trebuie interpretate în sensul că

are loc o încălcare a principiului statului de drept, a principiului egalității de tratament și al accesului egal la funcții publice — adică ocuparea funcției de judecător la SN — dacă, [...] în cazurile individuale referitoare la exercitarea funcției de judecător la o instanță menționată mai sus, există dreptul la sesizarea unei instanțe competente, în fața căreia, ca urmare a puterii de lucru judecat descrise în prima întrebare, numirea în funcție de judecător la SN pe un post vacant poate avea loc fără ca instanța competentă să realizeze un control asupra modului de desfășurare a procedurii de selecție menționate — dacă s-ar ajunge la inițierea acestuia — și în același timp, lipsa acestei soluții, care încalcă dreptul la o cale de atac efectivă, încalcă dreptul la acces egal la funcțiile publice și, prin urmare, nu răspunde obiectivelor de interes general, iar situația în care alcătuirea instituției dintr-un stat membru care ar trebui să supravegheze independența instanțelor judecătorești și a judecătorilor (Krajowa Rada Sądownicza) sesizată cu o procedură referitoare la exercitarea funcției de judecător la SN este creată în așa fel încât reprezentanții autorităților judiciare din cadrul acestei instituții sunt aleși de către puterea legislativă nu aduce atingere principiului echilibrului instituțional?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 3 ianuarie 2019 — Asmel societă
consortile a r.l./A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione**

(Cauza C-3/19)

(2019/C 164/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Asmel societă consortile a r.l.

Intimată: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Întrebările preliminare

- 1) Dreptul comunitar se opune unei norme de drept național precum articolul 33 alineatul 3-bis din Decretul legislativ nr. 163 din 12 aprilie 2006, care limitează autonomia municipalităților în recurgerea la un organism central de achiziție doar la două modele organizatorice, și anume uniunea de municipalități, dacă aceasta există deja, sau consorțiul de municipalități, care urmează a fi constituit?

- 2) În orice caz, dreptul comunitar și, în special, principiile liberei circulații a serviciilor și deschiderii maxime spre concurență în domeniul achizițiilor publice de servicii se opun unei norme de drept național precum articolul 33 alineatul 3-bis din Decretul legislativ nr. 163 din 12 aprilie 2006 care, coroborat cu articolul 3 alineatul 25 din Decretul legislativ nr. 163 din 12 aprilie 2006, în ceea ce privește modelul organizatoric al consorțiilor de municipalități, exclude posibilitatea de a constitui entități de drept privat cum ar fi, de exemplu, consorțiul de drept comun cu participarea și a unor entități private?
- 3) Dreptul comunitar și, în special, principiile liberei circulații a serviciilor și deschiderii maxime spre concurență în domeniul achizițiilor publice de servicii se opun unei norme naționale precum articolul 33 alineatul 3-bis, care, dacă este interpretat în sensul că permite consorțiilor de municipalități, care sunt organisme centrale de achiziție, să acționeze pe un teritoriu care corespunde celui al municipalităților participante considerat în ansamblu și, prin urmare, cel mult cadrului unei provincii, limitează domeniul de funcționare al organismelor centrale de achiziție menționate anterior?

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 7 ianuarie 2019 — Azienda ULSS
n. 6 Euganea/Pia Opera Croce Verde Padova**

(Cauza C-11/19)

(2019/C 164/08)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Azienda ULSS n. 6 Euganea

Intimată: Pia Opera Croce Verde Padova

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care ambele părți sunt entități publice, considerentul (28) al Directivei 2014/24/UE ⁽¹⁾, articolul 10 și articolul 12 alineatul (4) din aceasta se opun aplicabilității articolului 5 coroborat cu articolele 1, 2, 3 și 4 din Legea regiunii Veneto nr. 26/2012, în temeiul parteneriatului public-public prevăzut la articolul 12 alineatul (4) menționat anterior, la articolul 5 alineatul 6 din Decretul legislativ nr. 50/2016 și la articolul 15 din Legea nr. 241/1990?

- 2) În cazul în care ambele părți sunt entități publice, considerentul (28) al Directivei 2014/24/UE, articolul 10 și articolul 12 alineatul (4) din aceasta se opun aplicabilității dispozițiilor Legii regiunii Veneto nr. 26/2012, în temeiul parteneriatului public-public prevăzut la articolul 12 alineatul (4) menționat anterior, la articolul 5 alineatul 6 din Decretul legislativ nr. 50/2016 și la articolul 15 din Legea nr. 241/1990, în sensul limitat că obligă autoritatea contractantă să indice motivele alegerii de a atribui serviciul de transport sanitar obișnuit prin procedură de cerere de ofertă, iar nu prin atribuire directă prin convenție?

(¹) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

Recurs introdus la 10 ianuarie 2019 de Centrul Satelitar al Uniunii Europene (Satcen) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua extinsă) din 25 octombrie 2018 în cauza T-286/15, KF/Satcen

(Cauza C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Centrul Satelitar al Uniunii Europene (Satcen) (reprezentant: A. Guillerme, avocat)

Celelalte părți din procedură: KF, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentului

- anularea hotărârii atacate;
- obligarea reclamantului în primă instanță să suporte toate cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În motivarea recursului, Satcen invocă următoarele motive:

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că are competența de a soluționa capetele de cerere formulate de reclamant, din moment ce (i) nu a analizat dacă erau întrunite condițiile pe care se întemeiază competența sa și (ii) a interpretat în mod eronat principiul egalității de tratament;

- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că este competent să soluționeze cauza în temeiul articolelor 263 și 268 TFEU;
- Tribunalul a denaturat faptele atunci când a examinat susținerile KF în ceea ce privește desfășurarea anchetei administrative;
- Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 1 din anexa IX la Statutul personalului Satcen, precum și în interpretarea conceptului de drept la apărare.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 10 ianuarie 2019 —
A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.**

(Cauza C-15/19)

(2019/C 164/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Intimat: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu articolele 10 și 14 din Directiva 1999/31/CE ⁽¹⁾ interpretarea reținută de instanța de apel potrivit căreia articolele 15 și 17 din Decretul legislativ nr. 36/2003, prin care au fost transpuse în ordinea juridică națională dispozițiile [de drept al Uniunii] menționate anterior, se aplică în mod retroactiv, fapt care are drept efect supunerea necondiționată la obligațiile prevăzute de aceste dispoziții a depozitelor de deșeuri existente și care dețin deja autorizație de exploatare, în special la prelungirea de la 10 la 30 de ani a perioadei de întreținere a amplasamentului după închidere?
- 2) În special, — în lumina prevederilor articolelor 10 și 14 din Directiva 1999/31/CE, care invită statele membre să ia „măsurile necesare pentru a se asigura de faptul că toate costurile determinate de instalarea și de exploatarea unui depozit de deșeuri, inclusiv, pe cât posibil, costul garanției financiare sau al echivalentului acesteia menționat la articolul 8 litera (a) punctul (iv), precum și costurile estimative pentru închidere și operațiile posttratate pentru o perioadă de minimum 30 de ani sunt acoperite de prețul stabilit de operator pentru evacuarea oricărui tip de deșeu în depozitul respectiv” și, respectiv, „măsurile necesare pentru ca depozitele de deșeuri autorizate sau care funcționau deja la data punerii în aplicare a prezentei directive să nu poată continua să își desfășoare activitatea” —, este compatibilă cu aceste dispoziții interpretarea reținută de instanța de apel potrivit căreia articolele 15 și 17 din Decretul legislativ nr. 36/2003 se aplică depozitelor de deșeuri existente și care dețin deja autorizație de exploatare, deși la transpunerea obligațiilor care sunt impuse și depozitelor de deșeuri existente, articolul 17 se limitează să prevadă o perioadă de tranziție și nu conține nicio măsură care să aibă ca obiect limitarea impactului financiar al prelungirii asupra „deținătorului”?

- 3) Este conformă cu articolele 10 și 14 din Directiva 1999/31/CE interpretarea reținută de instanța de apel potrivit căreia articolele 15 și 17 din Decretul legislativ nr. 36/2003 se aplică depozitelor de deșeuri existente și care dețin deja autorizație de exploatare și în ceea ce privește sarcinile financiare care decurg din obligațiile care le sunt astfel impuse și, în special, din prelungirea de la 10 la 30 de ani a perioadei de întreținere a amplasamentului după închidere, făcând ca aceste sarcini să fie suportate de „deținător” și legitimând astfel modificarea *in peius* pentru acesta a tarifelor stabilite în acordurile contractuale care reglementează activitatea de eliminare a deșeurilor?
- 4) În sfârșit, este conformă cu articolele 10 și 14 din Directiva 1999/31/CE interpretarea reținută de instanța de apel potrivit căreia articolele 15 și 17 din Decretul legislativ nr. 36/2003 se aplică depozitelor de deșeuri existente și care dețin deja autorizație de exploatare și în ceea ce privește sarcinile financiare care decurg din obligațiile care le sunt astfel impuse și, în special, din prelungirea de la 10 la 30 de ani a perioadei de întreținere a amplasamentului după închidere, considerând că — pentru stabilirea acestora — trebuie luate în considerare nu numai deșeurile care urmau să fie depozitate începând cu intrarea în vigoare a dispozițiilor de transpunere, ci și cele deja depozitate anterior?

(¹) Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO 1999, L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Krakowie (Polonia) la 2 ianuarie 2019 —
VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie**

(Cauza C-16/19)

(2019/C 164/11)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Krakowie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: VL

Pârât: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Întrebarea preliminară

Articolul 2 din Directiva 2000/78/CE din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (¹) trebuie interpretat în sensul că una dintre formele de încălcare a principiului egalității de tratament o reprezintă diferențierea situației anumitor persoane care aparțin unui grup delimitat pe baza unei

caracteristici protejate (handicapul), dacă diferențierea operată de angajator în interiorul acestui grup s-a produs pe baza unui criteriu aparent neutru, acest criteriu nu poate fi obiectiv justificat de un obiectiv legitim, iar mijloacele de realizare a acestui obiectiv nu sunt adecvate și necesare?

(¹) JO 2000, L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia) la 15 ianuarie 2019 —
Corporis Sp. z o.o., Bielsku Białej/Gefion Insurance A/S, Copenhaga**

(Cauza C-25/19)

(2019/C 164/12)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Poznaniu (Polonia)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Corporis Sp. z o.o. w Bielsku Białej

Pârâtă: Gefion Insurance A/S w Kopenhagze

Întrebarea preliminară

Articolul 152 alineatele (1) și (2) din Directiva 2009/138/CE (¹) coroborat cu articolul 151 din aceasta și cu considerentul (8) al Regulamentului nr. 1393/2007 (²) trebuie interpretat în sensul că reprezentarea unei întreprinderi de asigurare generală de către un reprezentant desemnat include primirea actului de sesizare a instanței în materie de despăgubire pentru un accident rutier?

(¹) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, p. 1).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1393/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind notificarea sau comunicarea în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială (notificarea sau comunicarea actelor) și abrogarea Regulamentului (CE) nr. 1348/2000 al Consiliului (JO L 324, p. 79).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Modena (Italia) la
15 ianuarie 2019 — Azienda USL di Modena/Comune di Sassuolo**

(Cauza C-26/19)

(2019/C 164/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Modena

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Azienda USL di Modena

Pârâtă: Comune di Sassuolo

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul 8 din Decretul legislativ nr. 23 [din 14 martie 2011], care prevede că entitățile din cadrul serviciului național de sănătate italian sunt scutite de la plata IMU pentru imobilele deținute care sunt destinate exclusiv misiunilor care le-au fost atribuite, în cazul în care este interpretat în sensul că acesta recunoaște facilitatea respectivă și unei AUSL care a dat un imobil în locațiune unei societăți comerciale cu capital mixt, public și privat, deținută în proporție de 51 % de aceeași AUSL, care prestează în acel imobil servicii de sănătate în condiții de concurență cu alte centre de îngrijire și asistență cu capital integral privat, dobândind astfel un avantaj fiscal care ar trebui calificat drept ajutor de stat, cu denaturarea regulilor pieței libere, este sau nu este compatibil cu articolul 107 TFUE, care interzice ajutoarele de stat „sub orice formă”?
- 2) *Ruling-ul* italian prevăzut la articolul 11 din Legea nr. 212 [din 27 iulie 2000], care împiedică interpretarea articolului 9 alineatul 8 din Decretul legislativ nr. 23 într-un mod similar jurisprudenței [Corte suprema di cassazione] [Curtea de Casație, Italia] referitoare la ICI, în sensul că o AUSL nu are dreptul la scutirea de plata IMU atunci când imobilul este utilizat de o societate pe acțiuni, chiar dacă aceasta este deținută în parte de aceeași entitate publică, care desfășoară în acel imobil o activitate în domeniul sănătății în condiții de concurență în raport cu alte societăți comerciale cu capital integral privat care prestează de asemenea servicii de sănătate, dobândind astfel un avantaj fiscal care ar trebui calificat drept ajutor de stat, cu denaturarea regulilor pieței libere, este sau nu este compatibil cu tratatul, mai precis cu articolul 107 TFUE, care interzice ajutoarele de stat „sub orice formă”?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 16 ianuarie 2019 — Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust și alții

(Cauza C-28/19)

(2019/C 164/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelante: Ryanair Ltd, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust

Intimate: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — Antitrust, Ryanair Ltd, Ryanair DAC

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile articolului 23 alineatul (1) a doua teză din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că costurile aferente înregistrării online și „taxei de administrare” pentru achiziționarea cu card de credit, care grevează prețul biletelor în sine, precum și cele care rezultă din aplicarea TVA-ului asupra tarifelor și a tarifelor suplimentare facultative pentru zborurile naționale intră în categoria suplimentelor de preț care nu pot fi evitate și sunt previzibile sau a celor opționale?
- 2) Dispozițiile articolului 23 alineatul (1) a patra teză din Regulamentul nr. 1008/2008 trebuie interpretate în sensul că prin termenul „opțional” se înțelege ceea ce poate fi evitat de majoritatea consumatorilor?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate (reformare) (JO 2008, L 293, p. 3).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 29 ianuarie 2019 —
Orange Romania SA/Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal**

(Cauza C-61/19)

(2019/C 164/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Orange Romania SA

Pârâtă: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal

Întrebările preliminare

- 1) În sensul articolului [2] litera (h) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ [..] care sunt condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru a se putea considera că o manifestare de voință este una specifică și informată?

- 2) În sensul articolului 2 litera (h) din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date[,], care sunt condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru a se putea considera că o manifestare de voință este una liber exprimată?

(¹) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO 1995 L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul București (România) la data de 29 ianuarie 2019 — Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

(Cauza C-62/19)

(2019/C 164/16)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Star Taxi App SRL

Pârâți: Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București prin Primar General, Consiliul General al Municipiului București

Întrebările preliminare

- 1) Prevederile Directivei 98/34/CE (¹) (articolul 1 punctul 2), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE (²), și ale Directivei 2000/31/CE (³) [articolul 2 litera (a)], care prevăd că serviciul societății informaționale este „serviciul prestat în scopul obținerii unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului”, trebuie interpretate în sensul că o activitate de tipul celei prestate de STAR TAXI APP SRL (respectiv serviciul ce constă în punerea în legătură directă, prin intermediul unei aplicații electronice, a clienților [de] taxi cu șoferi de taxi) trebuie considerată un serviciu specific societății informaționale și al economiei colaborative (ținând cont de faptul că STAR TAXI APP SRL nu îndeplinește criteriile avute în vedere de CJUE în paragraful 39 din cauza C-434/15, referitoare la Uber, pentru a fi transportator)?
- 2) În situația în care STAR TAXI APP SRL este considerat serviciu al societății informaționale, prevederile articolului 4 din Directiva 2000/31/CE, ale articolelor 9, 10 și 16 din Directiva 2006/123/CE (⁴), precum și ale articolului 56 din TFUE introduc activitatea STAR TAXI APP SRL sub incidența principiului libertății de a presta servicii, în caz afirmativ, acestea se opun unei

reglementări de tipul HCGMB nr. 626/19.12.2017 pentru modificarea și completarea HCGMB nr. 178/2008 privind aprobarea Regulamentului-cadru, a caietului de sarcini și a contractului de atribuire în gestiune delegată pentru organizarea și executarea serviciului public de transport local în regim de taxi — articolele I, II, III, IV și V?

- 3) În cazul în care Directiva 2000/31/CE este aplicabilă în ceea ce privește serviciul prestat de STAR TAXI APP SRL, limitările prevăzute de un stat membru în privința libertății de a presta serviciul electronic, prin impunerea, în ceea ce privește serviciul, a obligației de a deține autorizație sau licență, constituie măsuri valide care reprezintă derogări de la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2000/31/CE, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din aceeași directivă?
- 4) Prevederile articolului 5 din Directiva 2015/1535 ⁽³⁾ se opun adoptării fără notificarea prealabilă a Comisiei Europene a unei reglementări de tipul HCGMB nr. 626/19.12.2017 pentru modificarea și completarea HCGMB nr. 178/2008 privind aprobarea Regulamentului-cadru, a caietului de sarcini și a contractului de atribuire în gestiune delegată pentru organizarea și executarea serviciului public de transport local în regim de taxi — articolele I, II, III, IV și V?

(1) Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998 L 204, p. 37, Ediție specială 13/vol. 23, p. 207).

(2) Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 de modificare a Directivei 98/34/CE de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice (JO 1998 L 217, p. 18, Ediție specială 13/vol. 23, p. 282).

(3) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO 2000 L 178, p. 1, Ediție specială 13/vol. 29, p. 257).

(4) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO 2006 L 376, p. 36, Ediție specială 13/vol. 58, p. 50)

(5) Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (Text codificat) (JO 2015 L 241, p. 1)

Recurs introdus la 30 ianuarie 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 21 noiembrie 2018 în cauza T-587/16, HM/Comisia Europeană

(Cauza C-70/19 P)

(2019/C 164/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. S. Bohr, G. Gattinara, agenți)

Cealaltă parte din procedură: HM

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

— anularea Hotărârii Tribunalului din 21 noiembrie 2018 în cauza T-587/16, HM/Comisia;

- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal,
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate atât în primă instanță, cât și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Comisia invocă două motive de recurs.

Prin intermediul primului motiv de recurs, structurat pe trei aspecte, se susține că Tribunalul a săvârșit o eroare la demarcarea competențelor între juriu și Oficiul European pentru Selecția Personalului (EPSO).

În primul aspect al acestui motiv de recurs, Comisia invocă faptul că Tribunalul a calificat juridic eronat măsura contestată, mai precis decizia EPSO din 17 august 2015 de a nu transmite juriului, pe motiv de tardivitate, cererea de reexaminare formulată de contestator. Această notificare a survenit în limitele competențelor EPSO, în conformitate cu subpunctul 3.1.3. din Condițiile generale aplicabile concursurilor generale, de a purta întreaga corespondență cu candidații.

În cuprinsul celui de al doilea aspect, Comisia este de părere că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la interpretarea Condițiilor generale. Subpunctul 3.4.3. din aceste Condiții generale trebuie interpretată nu doar prin coroborare cu subpunctul 3.1.3., ci și în litera și spiritul subpunctului 3.4.3., care conferă EPSO competența privind procedura de reexaminare internă.

Al treilea aspect evocă o eroare de drept în interpretarea articolului 7 din anexa III la Statutul funcționarilor. Notificarea în discuție era o măsură administrativă al cărei scop era acela de a garanta aplicarea unor criterii uniforme în procedura de selecție potrivit articolului 7 alineatul (1) sus-menționat. Acest lucru este conform cu rolul EPSO de a acorda asistență la examinare după cum a statuat Tribunalul în Hotărârea T-361/10 P, Comisia/Pachitis ⁽¹⁾.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, se susține că Comisia a săvârșit o eroare de fapt la interpretarea motivului acțiunii vizând neкомпetența autorului măsurii. În prezenta cauză, Tribunalul nu a analizat dacă s-ar fi adoptat o măsură cu același conținut sau cu un alt conținut în cazul în care s-ar fi rectificat viciul privind neкомпetența. În lipsa acestei analize, Tribunalul nu ar fi putut anula măsura contestată.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:742

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Specializat Mureș (România) la data de 31 ianuarie 2019 — MF/BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sărl

(Cauza C-75/19)

(2019/C 164/18)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Tribunalul Specializat Mureș

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: MF

Pârâte: BNP Paribas Personal Finance SA Paris Sucursala București, Secapital Sârl

Întrebările preliminare

- 1) Se opun dispozițiile Directivei 93/13/CEE a Consiliului privind clauzele abuzive în contracte încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾, respectiv considerentele 12, 21 și 23 din preambulul directivei și articolul 6 alineatul (1), articolul 7 alineatul (2) și articolul 8 din directivă, unei interpretări a instanțelor naționale conform căreia consumatorul nu poate invoca în cadrul unei contestații la executare, care potrivit dreptului intern reprezintă o acțiune specială ce poate fi exercitată în anumite termene și condiții restrictive, după începerea unei executări silită împotriva contestatorului, pe motiv că ar fi inadmisibilă pe această cale constatarea existenței unor clauze abuzive într-un contract de credit încheiat cu un profesionist, contract de credit care reprezintă potrivit legii titlu executoriu și în temeiul căruia s-a început executarea silită împotriva consumatorului, prin raportare la reglementările din legislația internă care prevăd o acțiune de drept comun, imprescriptibilă, prin care consumatorul poate cere ori-când constatarea existenței unor clauze abuzive și lipsirea lor de efecte, fără însă ca soluția în cadrul acestei proceduri să producă consecințe directe asupra procedurii de executare silită, existând riscul ca executarea silită să fie terminată înainte de obținerea unei soluții în cadrul procedurii de drept comun?
- 2) În caz afirmativ la prima întrebare, se opun aceleași dispoziții ale directivei unei prevederi din dreptul național care stabilește un termen de 15 zile de la comunicarea primelor acte de executare silită (printr-o dispoziție imperativă, de ordine publică, a cărei nerespectare atrage respingerea acțiunii ca tardiv formulate) pentru invocarea de către consumatorul contestator (debitor urmărit silit) a caracterului abuziv al unor clauze contractuale din cuprinsul contractului de credit încheiat cu un profesionist, în condițiile în care același regim îl au în dreptul intern și invocarea unor critici similare apreciate ca apărări pe fondul cauzei, respectiv având în vedere faptul că, potrivit jurisprudenței constante a Curții, există în sarcina instanței naționale o obligație de a examina din oficiu caracterul abuziv al unor clauze contractuale de îndată ce dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest sens?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (Polonia) la 31 ianuarie 2019 — Profi Credit Polska S.A./QJ

(Cauza C-84/19)

(2019/C 164/19)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Szczecin — Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Profi Credit Polska S.A.

Pârâtă: QJ

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 1 alineatul (2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că exclude aplicarea dispozițiilor directivei în ceea ce privește aprecierea caracterului licit al anumitor clauze referitoare la costurile creditării, altele decât dobânzile, în situația în care dispozițiile legale în vigoare în statul membru prevăd o limită superioară a acestor costuri, stabilind că costurile creditării, altele decât dobânzile rezultate dintr-un contract de credit pentru consumatori, nu sunt datorate în partea care depășește costurile maxime ale creditării, altele decât dobânzile, calculate în modalitatea prevăzută de lege, sau valoarea totală a creditului?
- 2) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că, pe lângă dobânzi, costurile creditării, altele decât dobânzile, legate de încheierea contractului și de acordarea împrumutului (sub formă de taxe, de comisioane și sub altă formă), suportate și achitate de împrumutător împreună cu împrumutul, drept clauză a acestui contract, nu fac obiectul aprecierii menționate în acest alineat în contextul caracterului lor abuziv dacă această clauză este redactată într-un limbaj clar și inteligibil?
- 3) Articolul 4 alineatul (2) Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 trebuie interpretat în sensul că clauzele contractuale care prevăd diferite tipuri de costuri legate de acordarea împrumutului nu sunt „redactate într-un limbaj clar și inteligibil” dacă nu explică în mod concret serviciile în a căror contrapartidă sunt percepute acestea și nu permit consumatorului să recunoască diferențele dintre acestea?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993, L 95, p. 24, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spania) la 6 februarie 2019
— Agencia Estatal de la Administración Tributaria/RK**

(Cauza C-85/19)

(2019/C 164/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Părțile din procedura principală

Apelantă: Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Intimată: RK

Întrebarea preliminară

Sunt contrare prevederilor clauzei a patra alineatele (1) și (2) din Acordul-cadru european cu privire la munca pe fracțiune de normă — Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 ⁽¹⁾, și prevederilor articolului 2 alineatul (1) litera (b) și ale articolului 14 alineatul (1) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) ⁽²⁾, dispoziția cuprinsă într-un contract colectiv de muncă și practica angajatorilor potrivit cărora, în scop retributiv și al promovării profesionale, vechimea în muncă a unei lucrătoare pe fracțiune de normă cu repartizare verticală a zilei de lucru în cursul unui an, trebuie calculată luând în considerare numai perioada de prestare efectivă a serviciilor?

⁽¹⁾ Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCIPE, CEIP și CES (JO 1998, L 14, p. 9, Ediție specială 05/vol. 5, p. 35).

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială 05/vol. 8, p. 262).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Mercantil no 9 de Barcelona (Spania) la 6 februarie 2019 — SL/Vueling Airlines S.A.

(Cauza C-86/19)

(2019/C 164/21)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: SL

Pârâtă: Vueling Airlines S.A.

Întrebarea preliminară

În condițiile în care pierderea bagajului a fost dovedită, compania aeriană are obligația să despăgubească pasagerul, întotdeauna și în orice caz, acordându-i limita maximă de despăgubire de 1 131 DST, întrucât este vorba despre cazul cel mai grav dintre cele prevăzute la articolul 17 alineatul (2) și la articolul 22 alineatul (2) din Convenția de la Montreal din 28 mai 1999, sau este vorba despre o limită maximă de despăgubire, care poate fi adaptată de instanță, inclusiv în cazul pierderii bagajului, în funcție de circumstanțe, astfel încât suma de 1 131 DST este acordată pasagerului numai dacă dovedește, prin orice mijloace de probă legale, că valoarea obiectelor și a bunurilor personale din interiorul bagajului înregistrat, precum și a celor pe care a trebuit să le achiziționeze în schimb atingeau valoarea respectivă sau, în lipsa unor dovezi în acest sens, instanța poate lua în considerare de asemenea alți parametri, precum, de exemplu, greutatea bagajului sau împrejurarea că pierderea bagajului a avut loc în timpul zborului dus sau întors, pentru a aprecia prejudiciul moral provocat de neplăcerile rezultate din pierderea bagajului?

Recurs introdus la 8 februarie 2019 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 29 noiembrie 2018 în cauza T-811/16, Di Bernardo/Comisia

(Cauza C-114/19 P)

(2019/C 164/22)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin și G. Gattinara, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Danilo Di Bernardo

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 29 noiembrie 2018 (Camera a șaptea), Di Bernardo/Comisia, T-811/16;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv, care privește punctele 41-53 ultima frază din hotărârea atacată, se întemeiază pe o eroare de drept în definirea întinderii obligației de motivare a comisiei de evaluare într-o decizie de a nu înscrie un candidat pe lista de rezervă. În primul rând, Comisia susține că Tribunalul s-a îndepărtat de jurisprudența constantă a Curții care distinge deciziile privind examinarea candidaturilor, cum ar fi cele privind diplomele sau experiența candidatului, de deciziile privind aprecierea meritelor candidaților în urma participării la examene. În primul caz, comisia de evaluare trebuie să indice elementul precis care lipsește în candidatură, ținând seama de calificările cerute de anunțul de concurs. Or, fie în decizia sa inițială, fie în răspunsul la cererea de reexaminare, comisia de evaluare s-a conformat în speță cerințelor jurisprudenței și tocmai cu încălcarea acesteia Tribunalul și-a extins controlul la criteriile de selecție adoptate de comisia de evaluare și a impus comisiei de evaluare să se pronunțe cu privire la toate intrările actului de candidatură. Împrejurarea că comisia de evaluare și-a motivat decizia ca răspuns la o cerere de reexaminare nu este de natură să extindă această obligație de motivare. În al doilea rând, Tribunalul a confundat cerința motivării, indiferent de valoarea sa, cu temeinicia motivării, care ține de legalitatea pe fond a deciziei adoptate.

Al doilea motiv, care privește punctele 37-38 și 53-56 din hotărârea atacată, se întemeiază pe o eroare de drept care constă în ignorarea obligației instanței de a constata, din oficiu, respectarea obligației de motivare. Tribunalul s-a îndepărtat de jurisprudența constantă potrivit căreia, în cazul unei motivări insuficiente, se mai pot aduce precizări suplimentare în cursul procedurii, acestea făcând ca motivul de anulare întemeiat pe încălcarea obligației de motivare să fie lipsit de teme. Astfel, întrucât a exclus posibilitatea de completa motivarea în cazul absenței „cvasitotale” a motivării și a asimilat absența „cvasitotală” a motivării cu absența totală a motivării, Tribunalul a făcut imposibilă motivarea suplimentară în cursul procedurii. O astfel de asimilare nu are teme în jurisprudența Curții. Întrucât a limitat posibilitățile de regularizare în cursul procedurii, Tribunalul a limitat atribuțiile instanței care ar fi putut, în împrejurările prezentei cauze, să împiedice anularea deciziei atacate pentru încălcarea obligației de motivare.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 19 februarie 2019 — B. M. M., B. S./État belge

(Cauza C-133/19)

(2019/C 164/23)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: B. M. M., B. S.

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a garanta efectivitatea dreptului Uniunii Europene și pentru a nu face imposibilă acordarea dreptului la reîntregirea familiei care, în opinia reclamantei, îi este conferit prin articolul 4 din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că copilul susținătorului reîntregirii poate beneficia de dreptul la reîntregirea familiei atunci când devine major în cursul procedurii jurisdicționale împotriva deciziei prin care i se refuză acest drept și care a fost luată atunci când era încă minor?
- 2) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 18 din Directiva 2003/86/CE trebuie interpretate în sensul că se opun ca acțiunea în anulare formulată împotriva deciziei prin care unui copil minor îi este refuzat dreptul la reîntregirea familiei să fie considerată inadmisibilă pentru motivul că copilul a devenit major în cursul procedurii jurisdicționale, în condițiile în care acesta ar fi privat de posibilitatea de a obține soluționarea acțiunii sale formulate împotriva acestei decizii și s-ar aduce atingere dreptului său la o cale de atac efectivă?

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 20 februarie 2019 — B. M. M., B. M./État belge

(Cauza C-136/19)

(2019/C 164/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: B. M. M., B. M.

Pârât: État belge

Întrebările preliminare

- 1) Pentru a garanta efectivitatea dreptului Uniunii Europene și pentru a nu face imposibilă acordarea dreptului la reîntregirea familiei care, în opinia reclamantei, îi este conferit prin articolul 4 din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că copilul susținătorului reîntregirii poate beneficia de dreptul la reîntregirea familiei atunci când devine major în cursul procedurii jurisdicționale împotriva deciziei prin care i se refuză acest drept și care a fost luată atunci când era încă minor?
- 2) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și articolul 18 din Directiva 2003/86/CE trebuie interpretate în sensul că se opun ca acțiunea în anulare formulată împotriva deciziei prin care unui copil minor îi este refuzat dreptul la reîntregirea familiei să fie considerată inadmisibilă pentru motivul că copilul a devenit major în cursul procedurii jurisdicționale, în condițiile în care acesta ar fi privat de posibilitatea de a obține soluționarea acțiunii sale formulate împotriva acestei decizii și s-ar aduce atingere dreptului său la o cale de atac efectivă?

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 20 februarie 2019 — B. M. O./État belge

(Cauza C-137/19)

(2019/C 164/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurent: B. M. O.

Intimat: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁾, coroborat eventual cu articolul 16 alineatul (1) din aceeași directivă, trebuie interpretat în sensul că impune ca resortisanții țărilor terțe, pentru a fi calificați drept „copii minori” în sensul dispoziției menționate, să fie „minori” nu numai în momentul depunerii cererii de acordare a dreptului de ședere, ci și în momentul în care administrația se pronunță, *in fine*, cu privire la această cerere?

⁽¹⁾ JO L 251, p. 12.

Recurs introdus la 21 februarie 2019 de Deutsche Telekom AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 13 decembrie 2018 în cauza T-827/14, Deutsche Telekom AG/Comisia Europeană

(Cauza C-152/19 P)

(2019/C 164/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Deutsche Telekom AG (reprezentanți: D. Schroeder și K. Apel, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Slovanet, a.s.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018 în cauza T-827/14 în măsura în care prin aceasta i se respinge acțiunea;
- anularea în tot sau în parte a Deciziei C(2014) 7465 final a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 102 TFUE și al articolului 54 din Acordul privind SEE (Cazul AT.39523 — Slovak Telekom) în versiunea corectată prin Deciziile C(2014) 10119 final și C(2015) 2484 final ale Comisiei din 16 decembrie 2014 și din 17 aprilie 2015, în măsura în care aceasta o privește pe recurentă și, cu titlu subsidiar, anularea sau diminuarea și mai mult a amenzilor care i-au fost aplicate;
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul pe patru motive.

În primul rând, Tribunalul ar fi interpretat în mod eronat principiul de drept potrivit căruia pentru refuzarea acordării accesului la documente ar fi necesar ca accesul solicitat să fie indispensabil pentru activitatea pe piața conexă și, pe cale de consecință, acest principiu nu a fost aplicat sau a fost aplicat greșit.

În al doilea rând, Tribunalul ar fi interpretat greșit principiul de drept potrivit căruia unei societăți-mamă nu i s-ar putea imputa comportamentul filialei sale decât dacă a exercitat efectiv o influență decisivă și, prin urmare, principiul menționat a fost aplicat în mod eronat.

În al treilea rând, Tribunalul nu ar fi aplicat și, prin urmare, ar fi aplicat în mod eronat, principiul de drept potrivit căruia unei societăți-mamă nu i s-ar putea imputa comportamentul filialei sale decât dacă aceasta a urmat în esență instrucțiunile societății-mamă.

În al patrulea rând, Tribunalul ar fi aplicat în mod eronat principiul de drept potrivit căruia în procedura administrativă ar fi fost garantat dreptul de a fi ascultat.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Eparchiako Dikastirio Larnakas (Cipru) la 22 februarie 2019 —
Kypriaki Kentriki Archi/GA**

(Cauza C-154/19)

(2019/C 164/27)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Eparchiako Dikastirio Larnakas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Kypriaki Kentriki Archi

Pârât: GA

Întrebările preliminare

- 1) Independența unui parchet, care emite un mandat european de arestare în conformitate cu legislația sa națională, față de puterea executivă poate fi apreciată pe baza rolului pe care acesta îl îndeplinește în cadrul sistemului juridic național? În cazul unui răspuns negativ, care sunt criteriile pe baza cărora trebuie apreciată independența față de puterea executivă?
- 2) Parchetul din Hamburg, care, potrivit legislației germane, face parte din puterea executivă, iar nu din cea judiciară, este încadrat în structura ierarhică a Ministerului Justiției și are obligația de a urmări penal autorul infracțiunii în cazul în care apreciază că este necesar, în urma unei evaluări a tuturor elementelor din speță, atât de achitare, cât și de condamnare, poate fi considerat o autoritate suficient de independentă care participă la administrarea justiției penale, de natură să constituie o „autoritate judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru din 13 iunie 2002 ⁽¹⁾ privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ, Parchetul din Hamburg trebuie să fie independent și din punct de vedere funcțional față de puterea executivă, în ceea ce privește orice caz pe care îl cercetează, și pe baza căror criterii trebuie apreciată o astfel de independență funcțională?
- 4) Un mandat european de arestare emis de Parchetul din Hamburg, care, potrivit legislației germane, nu este supus controlului jurisdicțional în mod direct, ci doar cu titlu incident, prin intermediul unei căi de atac împotriva notificării arestării înregistrate în Sistemul Informatic Schengen (SIS) după ce acesta a fost emis, este o „decizie judiciară” în sensul articolului 6 alineatul (1) din decizia-cadru, conformă cu principiul recunoașterii reciproce consacrat la articolul 1 alineatul (2) din decizia-cadru?

(¹) Decizia-cadru a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (2002/584/JAI) (JO 2002, L 190, p.1, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 3).

**Recurs introdus la 22 februarie 2019 de Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal)
împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a treia) din 13 decembrie 2018 în cauza T-739/17, Association
européenne du charbon et du lignite (Euracoal) și alții/Comisia Europeană**

(Cauza C-172/19 P)

(2019/C 164/28)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Association européenne du charbon et du lignite (Euracoal) (reprezentanți: W. Spieth și N. Hellermann, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Deutscher Braunkohlen-Industrie-Verein e.V., Lausitz Energie Kraftwerke AG, Mitteldeutsche Braunkohlengesellschaft mbH, eins energie in sachsen GmbH & Co. KG

Concluziile recurente

1. a) anularea Ordonanței Tribunalului Uniunii Europene din 13 decembrie 2019 în cauza T-739/17;
- b) declararea acțiunii ca fiind admisibilă și

în cazul în care Curtea consideră că această cauză este în stare de judecată, în conformitate cu concluziile formulate în acțiunea din 7 noiembrie 2017, care sunt menținute în totalitate

— anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1442 a Comisiei din 31 iulie 2017 de stabilire a concluziilor privind cele mai bune tehnici disponibile (BAT) pentru instalațiile de ardere de dimensiuni mari, în temeiul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), în măsura în care au fost acceptate și stabilite nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile (BAT-AEL) pentru emisiile de NO_x (articolul 1, punctul 2.1.3 din anexă și tabelul 3) și pentru emisiile de mercur (articolul 1, punctul 2.1.6 din anexă și tabelul 7) rezultate din arderea hulei și a lignitului;

— cu titlu subsidiar, anularea în tot a Deciziei de punere în aplicare 2017/1442;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;

- c) în cazul în care Curtea consideră că această cauză nu este în stare de judecată în ceea ce privește concluziile menționate la punctul 1. b), trimiterea sa spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene;

2. obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura de recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă următoarele două motive.

În primul rând, ordonanța Tribunalului se întemeiază pe o neregularitate procedurală care aduce atingere intereselor recurente (a doua situație prevăzută la articolul 58 primul paragraf a doua teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene) și încalcă astfel unele principii ale dreptului Uniunii. În ordonanță, Tribunalul nu a luat în considerare argumentul recurente, care era determinant pentru soluționarea litigiului, potrivit căruia capacitatea sa procesuală activă rezultă din încălcarea poziției sale procedurale pe care a avut-o în cadrul schimbului de informații relevant pentru elaborarea concluziilor BAT care au făcut obiectul acțiunii. În această procedură, recurenta a participat nu doar în mod efectiv, ci și pe baza unor poziții juridice specifice și de apărare, care au garantat o anumită poziție procedurală. Chiar și numai aceste motive susțin deja dreptul la acțiune al recurente. Ordonanța Tribunalului nu conține nicio analiză pe fond, apreciere sau motivare cu privire la argumentul recurente. Astfel, a fost săvârșită o încălcare a obligației de motivare ce rezultă din articolul 36 prima teză coroborat cu articolul 53 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene și cu articolul 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Aceasta determină o neregularitate procedurală, precum și, în același timp, o încălcare a principiilor generale ale dreptului Uniunii ale protecției jurisdicționale efective și dreptului de a fi ascultat.

În al doilea rând, ordonanța Tribunalului încalcă și dreptul Uniunii, în sensul celei de a treia situații prevăzute la articolul 58 primul paragraf a doua teză din Statut. Prin această ordonanță, Tribunalul a respins acțiunea introdusă de recurentă ca inadmisibilă. Tribunalul, încălcând dreptul Uniunii, nu a ținut seama de faptul că statutul personal al recurente îndeplinea condițiile de admisibilitate a acțiunii sub forma unui interes calificat, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Interesul calificat și, în consecință, calitatea procesuală activă rezultă din încălcarea poziției procedurale pe care recurenta a avut-o în cadrul procedurii de elaborare a concluziilor BAT care au făcut obiectul acțiunii. În procedura de adoptare a concluziilor BAT recurenta a participat nu doar în mod efectiv, ci și pe baza unor poziții juridice specifice și de apărare, care au garantat o anumită poziție procedurală. Astfel, aceasta îi conferă un drept la acțiune, în sensul că privește aplicarea drepturilor sale procedurale. Aceste garanții procedurale de protecție a recurente au fost încălcate de Comisie în cadrul elaborării concluziilor BAT, în special prin limitarea drepturilor recurente de a fi ascultată și de a participa la procedură, precum și prin neîndeplinirea obligațiilor de examinare. Respingerea acțiunii ca inadmisibilă determină astfel o eroare în aplicarea dreptului Uniunii.

(¹) JO 2017, L 212, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Gerechtshof te Amsterdam (Țările de Jos) la 27 februarie 2019 —
Rensen Shipbuilding BV/Inspecteur van de Belastingdienst/Douane**

(Cauza C-192/19)

(2019/C 164/29)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Gerechtshof te Amsterdam

Părțile din procedura principală

Apelantă: Rensen Shipbuilding BV

Intimat: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane

Întrebarea preliminară

Nota complementară 1 de la capitolul 89 din Nomenclatura combinată prevede (printre altele) că subpozițiile 89012010 și 89019010 din NC („nave pentru navigație maritimă”) se referă exclusiv la nave proiectate pentru largul mării. Cum trebuie înțeleasă noțiunea „pentru largul mării” în acest context?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 28 februarie 2019 — H. A./État belge

(Cauza C-194/19)

(2019/C 164/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Recurrent: H. A.

Intimat: État belge

Întrebarea preliminară

Articolul 27 din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid ⁽¹⁾ (reformare), privit în mod izolat și în coroborare cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretat în sensul că impune, pentru a garanta dreptul la o cale de atac efectivă, ca instanța națională să ia în considerare, dacă este cazul, elemente ulterioare deciziei de „transfer Dublin”?

⁽¹⁾ JO 2013, L 180, p. 31.

Recurs introdus la 28 februarie 2019 de Mylan Laboratories Ltd și Mylan, Inc. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-682/14, Mylan Laboratories și Mylan/Comisia

(Cauza C-197/19 P)

(2019/C 164/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Mylan Laboratories Ltd și Mylan, Inc. (reprezentant: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors, V. Adamis, advocate)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurentele solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului în cauza T-682/14, Mylan Laboratories și Mylan/Comisia în măsura în care Tribunalul a respins cererea lor de anulare a Deciziei Comisiei din 9 iulie 2014 ⁽¹⁾ în cauza AT.39612 — Perindopril (Servier) în măsura în care le privește pe recurente sau
- anularea ori reducerea substanțială a cuantumului amenzii și/sau
- trimiterea cauzei la Tribunal pentru ca acesta să statueze conform hotărârii Curții și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor și a costurilor juridice sau altele efectuate de recurente în legătură cu prezenta cauză și la orice altă măsură pe care Curtea o consideră adecvată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului lor, recurentele invocă următoarele cinci motive:

1. Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că Matrix și Laboratoires Servier erau concurenți potențiali la data încheierii acordului de soluționare amiabilă.

Primul aspect: Tribunalul a concluzionat în mod greșit că Comisia putea considera că acordul Miche-Matrix permitea să califice Matrix și Niche ca și concurenți potențiali.

Al doilea aspect: Tribunalul a efectuat o aplicare eronată a criteriilor juridice aplicabile concurenței potențiale prin faptul că a concluzionat că Matrix și Servier erau concurenți potențiali la data încheierii acordului de soluționare amiabilă.

2. Al doilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a statuat că acordul de soluționare amiabilă avea ca obiect restrângerea concurenței.

Primul aspect: Tribunalul a concluzionat în mod greșit că un acord de soluționare amiabilă în materie de brevete poate avea ca obiect restrângerea concurenței chiar dacă termenii acestui acord țin de domeniul de aplicare al brevetului.

Al doilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a dedus existența unei restrângeri a concurenței prin obiect dintr-un pretins stimulent reprezentat de plata efectuată de Servier către Matrix.

Al treilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare în modul în care a dedus existența unui stimulent din plata primită de Matrix.

3. Al treilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a refuzat să examineze calificarea acordului de soluționare amiabilă de către Comisie ca o restrângere a concurenței prin efect.
4. Al patrulea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a statuat că Mylan Inc. A exercitat o influență determinantă asupra comportamentului Matrix în perioada relevantă.
5. Al cincilea motiv: Tribunalul a încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽²⁾ și principiile legalității infracțiunilor și a pedepselor (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) și securității juridice prin faptul că a statuat că o amendă putea fi aplicată recurentelor.

⁽¹⁾ Rezumatul deciziei din 9 iulie 2014 a Comisiei privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene [cazul AT.39612 — Perindopril (Servier)] [notificată sub numărul C(2014) 4955], JO 2016, C 393, p. 7.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol.1, p. 167).

Recurs introdus la 28 februarie 2019 de Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV și Teva Pharmaceutical Industries Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a noua) din 12 decembrie 2018 în cauza T-679/14, Teva UK Ltd și alții/Comisia

(Cauza C-198/19 P)

(2019/C 164/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Teva UK Ltd, Teva Pharmaceuticals Europe BV și Teva Pharmaceutical Industries Ltd (reprezentanți: D. Tayar, avocat, A. Richard, avocate)

Celelalte părți din procedură: European Generic medicines Association AISBL (EGA), Comisia Europeană

Concluziile recurențelor

Recurențele solicită Curții:

- admiterea recursului și constatarea admisibilității acțiunii;
- anularea Hotărârii Tribunalului din 12 decembrie 2018 în cauza T-679/14;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, cu excepția cazului în care Curtea se consideră suficient de lămurită pentru a anula Decizia COMP/AT.39612 ⁽¹⁾ „Perindopril (Servier)” a Comisiei din 9 iulie 2014, în măsura în care aceasta constată că Teva UK Limited, Teva Pharmaceuticals Europe BV și Teva Pharmaceutical Industries Limited au încălcat articolul 101 TFUE, și pentru a anula amenda impusă societăților menționate și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură, inclusiv a celor efectuate de recurențe în fața Curții și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurențele invocă trei motive în susținerea cererii lor:

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în criteriul aplicat pentru a aprecia dacă Teva era un concurent potențial al Servier.
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a concluzionat că acordul era restrictiv de concurență prin obiect în temeiul articolului 101 alineatul (1) TFUE.
3. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a aplicat articolul 101 alineatul (3) TFUE.

⁽¹⁾ Rezumatul Deciziei Comisiei din 9 iulie 2014 privind o procedură de aplicare a articolelor 101 și 102 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene [cazul AT.39612 — Perindopril (Servier)] [notificată sub numărul C(2014) 4955] (JO 2016, C 393, p. 7).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Polonia) la
27 februarie 2019 — RL sp. z o.o. z siedzibą w Ł./J.M.**

(Cauza C-199/19)

(2019/C 164/33)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Părțile din procedura principală

Reclamantă: RL sp. z o.o. z siedzibą w Ł.

Pârât: J.M.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 2 punctul 1 din Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2011 privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale ⁽¹⁾, transpus în dreptul polonez prin articolul 4 punctul 1 din ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych [Legea din 8 martie 2013 privind termenele de plată în tranzacțiile comerciale (text consolidat în Dz. U. 2009, poziția 118)] trebuie interpretat în sensul că trebuie considerate tranzacții care conduc la furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii contra cost (tranzacții comerciale) și contractele a căror prestație caracteristică rezidă în punerea la dispoziție cu titlu oneros a unui bun în scopul folosinței temporare (de exemplu, contractele de locațiune)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: articolul 5 din această directivă, care a fost transpus în dreptul polonez prin articolul 11 alineatul (1) din Ustawa o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Legea privind termenele de plată în tranzacțiile comerciale din 8 martie 2013), trebuie interpretat în sensul că există o convenție privind calendarul de plată a ratelor între părțile la o tranzacție comercială dacă a fost convenită prestarea unei plăți periodice în numerar de către debitor, chiar și atunci când contractul a fost încheiat pe durată nedeterminată?

⁽¹⁾ JO 2011, L 48, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Trgovački sud u Zagrebu (Croatia) la 1 martie 2019 —
INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d. și alții/LJUBLJANSKA BANKA d.d.**

(Cauza C-200/19)

(2019/C 164/34)

Limba de procedură: croata

Instanța de trimitere

Trgovački sud u Zagrebu

Părțile din procedura principală

Reclamante: INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., CROATIA osiguranje d.d., REPUBLIKA HRVATSKA, Croatia Airlines d.d., GRAD ZAGREB, HRVATSKA ELEKTROPRIIVREDA d.d., HRVATSKE ŠUME d.o.o., KAPITAL d.o.o. u stečaju, PETROKEMIJA d.d., Đuro Đaković Holding d.d., ENERGOINVEST d.d., TELENERG d.o.o., ENERGOCONTROL d.o.o., UDRUGA POSLODAVACA U ZDRAVSTVU, HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREPČANKA-POSLOVNI OBJEKTI d.d., BRODOGRADILIŠTE VIKTOR LENAC d.d., INOVINE d.d., MARAT INŽENJERING d.o.o., GOYA — COMPANY d.o.o., METROPOLIS PLAN d.o.o., Dalekovod d.d., INFRATERRA d.o.o., Citat d.o.o., STAROSTA d.o.o., METALKA METALCOM d.o.o., I.Š., B.C., Z.N., D.G., M.R., A.T.

Pârâtă: LJUBLJANSKA BANKA d.d.

Întrebările preliminare

- 1) Dat fiind că pârâta nu a participat la încheierea contractelor cu ceilalți coproprietari și nici nu a consimțit la cele convenite, articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că obligația pârâtei, prevăzută de lege, dar care, în ceea ce privește cuantumul, data scadenței și alte modalități ale acesteia, este stabilită de comun acord de coproprietarii care dețin majoritatea cotelor-părți privind imobilul, trebuie să fie considerată o obligație contractuală?
- 2) Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că neîndeplinirea unei obligații prevăzute de lege cu privire la ceilalți coproprietari ai imobilului care pot solicita executarea acesteia pe cale judiciară este considerată delict sau cvasidelict, ținând seama în special de faptul că neîndeplinirea obligației legale a pârâtei poate cauza un prejudiciu suplimentar (pe lângă pierderea banilor aferenți fondului de rezervă) atât celorlalți coproprietari, cât și terților?
- 3) Având în vedere că, în speță, obligația în discuție rezultă din faptul că pârâta este proprietara localurilor comerciale în care desfășoară activități, și anume localurile în care este situată o sucursală, articolul 7 alineatul (5) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 trebuie interpretat în sensul că este vorba despre o contestație rezultată din activitatea unei sucursale, a unei agenții sau a unei alte unități?

Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-111/15 P, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza C-202/19 P)

(2019/C 164/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (reprezentată de: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros, G. Berrisch, avocat, B. Byrne, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018 în cauza T-111/15 și
- anularea articolului 1 alineatul (2), a articolului 2 alineatul (4) și a articolelor 4 și 5 din Decizia (UE) 2015/1226 ⁽¹⁾ a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA 33963 (2012/C) (ex 2012/NN) sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului și în orice caz
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în apel și în cadrul procedurii din cauza T-111/15 în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că hotărârea recurată trebuie anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a încălcat articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dreptul la apărare al recurentelor în fața Comisiei. Tribunalul a făcut în mod greșit o distincție între drepturile specifice din articolul 41 alineatul (2) din cartă și dreptul general la o bună administrare prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din cartă, a stabilit greșit că drepturile din articolul 41 alineatul (2) din cartă nu se aplică în cazul anchetelor privind ajutoarele de stat, a stabilit greșit că există un conflict între articolul 41 alineatele (1) și (2) din cartă și articolele 107 și 108 TFUE și a stabilit greșit că recurente puteau fi considerate doar o sursă de informare în cadrul anchetei.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE interpretând în mod greșit noțiunea de avantaj. Tribunalul a concluzionat greșit că nu există o ierarhie a metodologiilor pentru a aplica testul operatorului economic privat între analiza comparativă și alte metode, a stabilit greșit că Comisia putea pleca de la analiza comparativă și respinge doada comparativă prezentată de recurente și a concluzionat greșit că, aplicând testul profitabilității marginale, nu este necesar ca Comisia să certifice că costurile marginale preconizate și veniturile marginale din activități non-aeronautice reflectă modalitatea în care un operator economic privat ar fi gestionat aeroportul.

În al treilea rând, Tribunalul a evaluat greșit imputabilitatea către stat afirmând că nu era necesar să se specifice dacă cogestionarul aeroportului „SMAC” este o întreprindere publică, neaplicând criteriile Stardust Marine pentru a distinge între autonomie și imputare și neoferind o motivare suficientă în acest sens.

(¹) Decizia (UE) 2015/1226 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.33963 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Angoulême, a SNC-Lavalin, a Ryanair și a Airport Marketing Services [notificată cu numărul C(2014) 5080] (JO 2015, L 201, p. 48).

Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, și de Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/15, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza C-203/19 P)

(2019/C 164/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (reprezentanți: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/15 și

- anularea articolului 1 alineatul (1), a articolului 1 alineatul (2) și [în măsura în care acestea privesc articolul 1 alineatul (1) și articolul 1 alineatul (2)] a articolelor 3, 4 și 5 din Decizia (UE) 2015/1227 ⁽¹⁾ a Comisiei privind ajutorul de stat SA.22614 (C 53/07) sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și, în orice caz,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în recurs și în procedura din cauza T-165/15 la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că hotărârea atacată cu recurs trebuie anulată pentru următoarele motive.

În primul rând, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dreptul la apărare al recurentelor în privința procedurii desfășurate la Comisie. Tribunalul a făcut în mod eronat o distincție între drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă și dreptul general la bună administrare prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din cartă, a considerat în mod eronat că drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă nu sunt aplicabile în cadrul investigațiilor privind ajutoarele de stat, a considerat în mod eronat că există un conflict între articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) din cartă și articolele 107 și 108 TFUE și a considerat în mod eronat că recurente puteau fi calificate ca fiind mai degrabă sursă de informații în cadrul investigației.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE printr-o interpretare eronată a noțiunii de avantaj. Tribunalul a concluzionat în mod eronat că în cadrul metodologiilor de aplicare a criteriului operatorului în economia de piață („OEP”) nu există o ierarhie între analiza comparativă și alte metode, a considerat în mod eronat că Comisia avea dreptul să pornească de la o analiză comparativă și să respingă elementele de comparație propuse de recurente și a concluzionat în mod eronat că, atunci când aplică criteriul rentabilității incrementale, nu este necesar ca Comisia să se asigure că costurile incrementale așteptate și veniturile incrementale non-aeronautice reflectă modul în care un OEP ar fi operat aeroportul.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1227 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.22614 (C 53/07) pus în aplicare de Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Pau-Béarn, Ryanair, Airport Marketing Services și Transavia [notificată cu numărul C(2014) 5085] (JO 2015, L 201, p. 109).

Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, și de Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-53/16, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza C-204/19 P)

(2019/C 164/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (reprezentanți: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, Δικηγόρος, G. Berrisch, Rechtsanwalt, B. Byrne, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile recurentelor

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018 în cauza T-56/16 și
- anularea articolelor 1, 4, 5 și 6 din Decizia (UE) 2016/633 ⁽¹⁾ a Comisiei privind ajutorul de stat SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) sau, cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului și, în orice caz,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în recurs și în procedura din cauza T-53/16 la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că hotărârea atacată cu recurs trebuie anulată pentru următoarele motive.

În primul rând, Tribunalul a aplicat în mod eronat articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dreptul la apărare al recurentelor în privința procedurii desfășurate la Comisie. Tribunalul a făcut în mod eronat o distincție între drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă și dreptul general la bună administrare prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din cartă, a considerat în mod eronat că drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă nu sunt aplicabile în cadrul investigațiilor privind ajutoarele de stat, a considerat în mod eronat că există un conflict între articolul 41 alineatul (1) și alineatul (2) din cartă și articolele 107 și 108 TFUE și a considerat în mod eronat că recurente puteau fi calificate ca fiind mai degrabă sursă de informații în cadrul investigației.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE printr-o interpretare eronată a noțiunii de avantaj. Tribunalul a concluzionat în mod eronat că în cadrul metodologiilor de aplicare a criteriului operatorului în economia de piață („OEP”) nu există o ierarhie între analiza comparativă și alte metode, a considerat în mod eronat că Comisia avea dreptul să pornească de la o analiză comparativă și să respingă elementele de comparație propuse de recurente, a concluzionat în mod eronat că, atunci când aplică criteriul rentabilității incrementale, nu este necesar ca Comisia să se asigure că costurile incrementale așteptate și veniturile incrementale non-aeronautice reflectă modul în care un OEP ar fi operat aeroportul și a considerat în mod eronat că pentru a constata existența unui ajutor este suficientă mai degrabă o rentabilitate scăzută decât lipsa rentabilității.

În al treilea rând, Tribunalul a apreciat în mod eronat imputabilitatea în sarcina statului, prin faptul că a considerat că operatorul aeroportului — „SMAN” — era un organism al statului, nu a aplicat indicatorii care decurg din jurisprudența Stardust Marine și nu a motivat suficient aceste considerații. De asemenea, Tribunalul a săvârșit o eroare prin faptul că a afirmat în mod incorect că deciziile societății private VTAN erau imputabile statului.

⁽¹⁾ Decizia UE) 2016/633 a Comisiei din 23 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) pus în aplicare de către Franța în favoarea Camerei de Comerț și Industrie din Nîmes-Uzès-Le Vigan, a Veolia Transport Aéroport de Nîmes, a Ryanair Limited și a Airport Marketing Services Limited [notificată cu numărul C(2014) 5078] (JO 2016, L 113, p. 32).

Recurs introdus la 1 martie 2019 de Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/16, Ryanair și Airport Marketing Services/Comisia

(Cauza C-205/19 P)

(2019/C 164/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Ryanair DAC, fostă Ryanair Ltd, Airport Marketing Services Ltd (reprezentanți: E. Vahida, avocat, I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocat, G. Berrisch, avocat, B. Byrne, solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurente solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 13 decembrie 2018 în cauza T-165/16 și
- anularea articolului 1 alineatul (4), a articolelor 2-4 din Decizia (UE) 2016/287 ⁽¹⁾ a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.26500 — 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008) sau, în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare și, în orice caz,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în prezentul recurs și în procedura în cauza T-165/16 în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurente susțin că hotărârea atacată trebuie anulată pentru următoarele motive:

În primul rând, Tribunalul a aplicat greșit articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și dreptul la apărare al reclamantelor în procedurile în fața Comisiei. Tribunalul: a săvârșit o eroare atunci când a făcut o distincție între drepturile specifice prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă și dreptul general la bună administrare prevăzut la articolul 41 alineatul (1) din cartă; a săvârșit o eroare atunci când a constatat că drepturile prevăzute la articolul 41 alineatul (2) din cartă nu se aplică în investigațiile privind ajutoarele de stat; a săvârșit o eroare atunci când a constatat că există un conflict între articolul 41 alineatele (1) și (2) din cartă și articolele 107 și 108 TFUE și a săvârșit o eroare atunci când a constatat că reclamantele puteau fi considerate doar o sursă de informare în investigație.

În al doilea rând, Tribunalul a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE, prin interpretarea eronată a noțiunii de avantaj. Tribunalul: a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că nu există o ierarhie a metodologiilor de aplicare a testului operatorului privat în

economia de piață („OPEP”) între analiza comparativă și alte metode; a săvârșit o eroare atunci când a constatat că Comisia avea dreptul să deroge de la analiza comparativă și să respingă dovezile comparative prezentate de reclamante și a săvârșit o eroare atunci când a concluzionat că, în aplicarea testului rentabilității incrementale, nu este necesar ca Comisia să se asigure că veniturile marginale ne-aeronautice estimate și costurile marginale estimate reflectă modalitatea în care un operator privat în economia de piață ar fi exploatat aeroportul.

(¹) Decizia (UE) 2016/287 a Comisiei din 15 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA.26500 — 2012/C (ex 2011/NN, ex CP 227/2008) pus în aplicare de Germania în favoarea întreprinderii Flughafen Altenburg-Nobitz și a companiei aeriene Ryanair Ltd [notificată prin documentul C(2014) 7369] (JO 2016, L 59, p. 22).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 6 martie 2019 — Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation/Compagnie des pêches de Saint-Malo

(Cauza C-212/19)

(2019/C 164/39)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Pârâtă: Compagnie des pêches de Saint-Malo

Întrebările preliminare

- 1) Decizia din 14 iulie 2004 (¹) a Comisiei trebuie interpretată în sensul că declară incompatibile cu piața comună doar reducerile contribuțiilor angajatorilor, pentru motivul că reducerile contribuțiilor salariaților nu aduc beneficii întreprinderilor și, prin urmare, nu pot să intre în domeniul de aplicare al articolului 107 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau în sensul că declară de asemenea incompatibile reducerile contribuțiilor salariaților?
- 2) În ipoteza în care Curtea va aprecia că decizia Comisiei trebuie interpretată în sensul că declară de asemenea incompatibile în reducerile contribuțiilor salariaților, trebuie să se considere că întreprinderea a beneficiat de respectivele reduceri în totalitatea lor sau doar de o parte dintre acestea? În această din urmă ipoteză, cum trebuie evaluată partea respectivă? Statul membru este obligat să dispună rambursarea de către salariații vizați în totalitate sau parțial a ajutorului de care ar fi beneficiat?

(¹) Decizia din 14 iulie 2004 a Comisiei privind anumite măsuri de ajutor puse în aplicare de Franța în favoarea acvaculturilor și a pescarilor (2005/239/CE) (JO 2005, L 74, p. 49).

Ațiune introdusă la 7 martie 2019 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**(Cauza C-213/19)**

(2019/C 164/40)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, F. Clotuche-Duvieusart, agenți)*Pârât:* Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**Concluziile reclamantei**

— Reclamanta solicită Curții să declare că:

1. prin faptul că nu a contabilizat cuantumul corect al taxelor vamale și nu a pus la dispoziție cuantumul corect al resursele proprii tradiționale și ale resurselor proprii bazate pe TVA cu privire la anumite importuri de textile și de încălțăminte din Republica Populară Chineză, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2 și 8 din Decizia 2014/335 a Consiliului ⁽¹⁾, al articolelor 2 și 8 din Decizia 2007/436 a Consiliului ⁽²⁾, al articolelor 2, 6, 9, 10, 12 și 13 din Regulamentul nr. 609/2014 al Consiliului ⁽³⁾, al articolelor 2, 6, 9, 10, 11 și 17 din Regulamentul nr. 1150/2000 al Consiliului ⁽⁴⁾, al articolului 2 din Regulamentul nr. 1553/89 al Consiliului ⁽⁵⁾, al articolului 105 alineatul (3) din Regulamentul nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁶⁾, precum și al articolului 220 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului ⁽⁷⁾;

ca o consecință a neîndeplinirii obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, al articolului 325 și al articolului 310 alineatul (6) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, al articolelor 3 și 46 din Regulamentul nr. 952/2013, al articolului 13 din Regulamentul nr. 2913/92, al articolului 248 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 al Comisiei ⁽⁸⁾, al articolului 244 din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2447 al Comisiei ⁽⁹⁾, precum și al articolului 2 alineatul (1) literele (b) și (d), al articolului 83, al articolelor 85-87 și al articolului 143 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului ⁽¹⁰⁾;

Pierderile de resurse proprii tradiționale corespunzătoare care trebuie puse la dispoziția bugetului Uniunii (cu deducerea cheltuielilor de colectare) se ridică la:

496 025 324,30 EUR în 2017 (până la 11 octombrie 2017 inclusiv);

646 809 443,80 EUR în 2016;

535 290 329,16 EUR în 2015;

480 098 912,45 EUR în 2014;

325 230 822,55 EUR în 2013;

173 404 943,81 EUR în 2012;

22 777 312,79 EUR în 2011.

2. prin faptul că nu a furnizat toate informațiile solicitate de serviciile Comisiei necesare pentru stabilirea cuantumului pierderilor de resurse proprii tradiționale și prin faptul că nu a furnizat, astfel cum i s-a solicitat, conținutul evaluării juridice efectuate de serviciul juridic al HM Revenue and Customs sau motivarea deciziei care a condus la anularea datoriilor vamale stabilite, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și al articolului 2 alineatul (2) și alineatul (3) litera (d) din Regulamentul nr. 608/2014 ⁽¹¹⁾ al Consiliului; și

— obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În pofida unor avertismente repetate din partea OLAF și a Comisiei cu privire la riscul de fraudă, Regatul Unit nu a pus în aplicare abordări bazate pe risc în cadrul controalelor vamale pentru a împiedica punerea în liberă circulație în Uniune a unor produse subevaluate (în mod specific, a unor încălțăminte și textile exportate din Republica Populară Chineză) până la data de 12 octombrie 2017. Ca urmare a acestei inacțiuni în fața unor avertismente repetate, Regatul Unit nu a adoptat măsurile bazate pe risc prevăzute de legislația Uniunii în materie vamală și de resurse proprii. Această omisiune de a adopta măsuri adecvate a afectat și aplicarea corectă a normelor Uniunii în materie de TVA. Bugetul Uniunii a suferit pierderi deosebit de ridicate cauzate de nerespectarea de către Regatul Unit a dreptului Uniunii și de nivelurile care au rezultat de aici ale importurilor în acest stat membru de produse subevaluate. Întrucât nu a urmat recomandările Comisiei, spre deosebire de alte state membre, Regatul Unit a atras mai multe schimburi comerciale subevaluate. Aceste pierderi deosebit de ridicate au afectat de asemenea în mod considerabil repartizarea echitabilă a obligațiilor între statele membre, dat fiind că ele au trebuit să fie compensate prin contribuții la bugetul Uniunii bazate pe VNB proporțional mai ridicate din partea celorlalte state membre.

-
- (¹) 2014/335/UE, Euratom: Decizia Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO 2014, L 168, p. 105).
- (²) 2007/436/CE, Euratom: Decizia Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO 2007, L 163, p. 17).
- (³) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (reformare) (JO 2014, L 168, p. 39).
- (⁴) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 94/728/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO 2000, L 130, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 184).
- (⁵) Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată (JO 1989, L 155, p. 9, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 80).
- (⁶) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2013, L 269, p. 1).
- (⁷) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).
- (⁸) Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).
- (⁹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO 2015, L 343, p. 558).
- (¹⁰) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).
- (¹¹) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 608/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO 2014, L 168, p. 29).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Korkein hallinto-oikeus (Finlanda) la 8 martie 2019 —
Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö**

(Cauza C-215/19)

(2019/C 164/41)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurentă: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Pârâtă: A Oy

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 13b și 31a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 ⁽¹⁾ al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE ⁽²⁾ privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1042/2013 ⁽³⁾ al Consiliului din 7 octombrie 2013 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor, trebuie interpretate în sensul că serviciile de centre de date de tipul celor care stau la baza procedurii principale, prin care un comerciant oferă clienților săi cabinete pentru servere aflate într-un centru informatic, precum și servicii conexe, trebuie clasificate drept închiriere de bunuri imobile?
- 2) În ipoteza în care Curtea ar răspunde negativ la prima întrebare preliminară: articolul 47 din Directiva 2006/112/CE privind TVA și articolul 31 litera (a) din regulamentul de punere în aplicare menționat anterior trebuie interpretate, la rândul lor, în sensul că un serviciu de centre de date de tipul celor care stau la baza procedurii principale trebuie considerat o prestare de servicii în legătură cu un bun imobil, locul de prestare a serviciului fiind locul în care se găsește bunul imobil?

⁽¹⁾ JO 2011, L 77, p. 1.

⁽²⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

⁽³⁾ JO 2013, L 284, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 18 martie 2019 — B./Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

(Cauza C-233/19)

(2019/C 164/42)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: B.

Pârât: Centre public d'action sociale de Liège (CPAS)

Întrebarea preliminară

Articolele 5 și 13 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală ⁽¹⁾ coroborate cu articolul 19 alineatul (2) și cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 14 alineatul (1) litera (b) din această directivă, interpretate în lumina Hotărârii C-562/13, pronunțată la 18 decembrie 2014 de Marea Cameră a Curții [de Justiție] a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că conferă efect suspensiv unei căi de atac exercitate împotriva unei decizii prin care se dispune ca un resortisant al unei țări terțe afectat de o boală gravă să părăsească teritoriul unui stat membru, înțelegându-se că autorul căii de atac susține că executarea acestei decizii îl poate expune unui risc serios de deteriorare gravă și ireversibilă a stării sale de sănătate,

- fără a fi necesară o apreciere cu privire la calea de atac, simpla sa formulare fiind suficientă pentru a suspenda executarea deciziei prin care se dispune părăsirea teritoriului,
- sau prin intermediul unui control marginal cu privire la existența unui motiv solid sau la inexistența unei cauze de inadmisibilitate sau de netemeinicie vădită a căii de atac formulate în fața Consiliului Contenciosului privind Străinii,
- sau chiar prin intermediul unui control deplin și complet din partea instanțelor pentru litigii de muncă pentru a stabili dacă executarea acestei decizii îl poate expune pe autorul căii de atac unui risc serios de deteriorare gravă și ireversibilă a stării sale de sănătate?

(¹) JO 2008, L 348, p. 98.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2019 — Pometon/Comisia

(Cauza T-433/16) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a abrazivilor din oțel — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Coordonarea prețurilor în ansamblul SEE — Procedura «hibrid» decalată cronologic — Presupunția de nevinovăție — Principiul imparțialității — Carta drepturilor fundamentale — Proba încălcării — Încălcare unică și continuă — Restrângerea concurenței prin obiect — Durata încălcării — Amendă — Adaptarea excepțională a cuantumului de bază — Obligația de motivare — Proporționalitate — Egalitate de tratament — Competență de fond”)

(2019/C 164/43)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Pometon SpA (Maerne di Martellago, Italia) (reprezentanți: E. Fabrizi, V. Veneziano și A. Molinaro, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi și B. Mongin, agenți)

Obiectul

Demande fondée sur l'article 263 TFUE et tendant à l'annulation de la décision C (2016) 3121 final de la Commission, du 25 mai 2016, relative à une procédure d'application de l'article 101 TFUE et de l'article 53 de l'accord EEE (affaire AT.39792 — Abrazivi din oțel)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 2 din Decizia C(2016) 3121 final a Comisiei din 25 mai 2016 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cauza AT.39792 — Abrazivi din oțel).
- 2) Stabilește la 3 873 375 de euro cuantumul amenzii aplicate Pometon SpA.
- 3) Respinge în rest acțiunea.
- 4) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 371, 10.10.2016.

Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2019 — Hércules Club de Fútbol/Comisia**(Cauza T-766/16) ⁽¹⁾**

(„Ajutoare de stat — Ajutoare acordate de Spania în favoarea anumitor cluburi de fotbal profesionist — Garanție — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate incompatibile cu piața internă — Avantaj — Obligația de motivare”)

(2019/C 164/44)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Hércules Club de Fútbol, SAD (Alicante, Spania) (reprezentanți: S. Rating și Y. Martínez Mata, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Luengo, B. Stromsky și P. Němečková, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentanți: inițial A. Gavela Llopis și M.J. García-Valdecasas Dorrego, ulterior M.J. García-Valdecasas Dorrego, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se urmărește anularea Deciziei (UE) 2017/365 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) pus în aplicare de Spania pentru Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva și Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva (JO 2017, L 55, p. 12)

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (UE) 2017/365 a Comisiei din 4 iulie 2016 privind ajutorul de stat SA.36387 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2013/CP) pus în aplicare de Spania pentru Valencia Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva, Hércules Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva și Elche Club de Fútbol Sociedad Anónima Deportiva în ceea ce privește Hércules Club de Fútbol, SAD.
- 2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Hércules Club de Fútbol.
- 3) Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 9.1.2017.

Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Boshab și alții/Consiliul**(Cauza T-582/17) ⁽¹⁾**

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din Republica Democratică Congo — Lista persoanelor și entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice, precum și interzicerea intrării și a tranzitului — Includerea numelui reclamantilor pe listă — Dreptul la apărare — Dreptul de a fi ascultat — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă”)

(2019/C 164/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Évariste Boshab (Kinshasa, Republica Democratică Congo) și alți 7 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: inițial P. Chansay Wilmotte, A. Kalambay Ndaya și P. Okito Omole, ulterior T. Bontinck, M. Forgeois, P. De Wolf și A. Guillerme, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: inițial M. Veiga și B. Driessen, ulterior B. Driessen și J.-P. Hix, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2017/904 al Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a articolului 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1183/2005 de instituire a anumitor măsuri speciale împotriva persoanelor ale căror acțiuni încalcă embargoul asupra armelor impus Republicii Democratice Congo (JO 2017, L 138 I, p. 1) și a Deciziei de punere în aplicare (PESC) 2017/905 a Consiliului din 29 mai 2017 privind punerea în aplicare a Deciziei 2010/788/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Republicii Democratice Congo (JO 2017, L 138 I, p. 6), în măsura în care aceste acte îi privesc pe reclamanți

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea.*
- 2) *Îi obligă pe domnul Évariste Boshab și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 374, 6.11.2017.

Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Clestra Hauserman/Parlamentul

(Cauza T-725/17) (¹)

(„Contracte de achiziții publice de lucrări — Procedură de cerere de ofertă — Lucrări referitoare la «Pereți amovibili-uși» din proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer a Parlamentului din Luxemburg — Respingerea ofertei unui ofertant — Atribuirea contractului unui alt ofertant — Obligație de motivare — Ofertă anormal de mică — Eroare vădită de apreciere — Răspundere extracontractuală”)

(2019/C 164/46)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Clestra Hauserman (Illkirch Graffenstaden, Franța) (reprezentant: J. Gehin, avocat).

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: V. Naglič și B. Schäfer, agenți).

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se urmărește anularea deciziei Parlamentului din 24 august 2017 adoptată în cadrul procedurii de cerere de ofertă INLO-D-UPIL-T-16-AO8 privind lotul nr. 55, intitulat „Pereți amovibili-uși”, din proiectul de extindere și de modernizare a clădirii Konrad Adenauer a Parlamentului din Luxemburg, prin care s-a respins oferta reclamanței și s-a atribuit contractul unui alt ofertant și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, prin care se urmărește repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Clestra Hauserman suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European.

(¹) JO C 13, 15.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Parfumerie Akzente/EUIPO (GlamHair)

(Cauza T-787/17) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale GlamHair — Motiv absolut de refuz — Lipsa unui caracter distinctiv — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”)

(2019/C 164/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Parfumerie Akzente GmbH (Pfedelbach, Germania) (reprezentanți: O. Spieker, A. Schönfleisch și M. Alber, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 25 septembrie 2017 (cauza R 82/2017–2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal GlamHair ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Parfumerie Akzente GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 32, 29.1.2018.

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2019 — Coesia/EUIPO (Reprezentare a două curbe roșii oblice)(Cauza T-829/17) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative reprezentând două curbe roșii oblice — Motiv absolut de refuz — Lipsa unui caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009 (devenit articolul 94 din Regulamentul 2017/1001)”)

(2019/C 164/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Coesia SpA (Bologna, Italia) (reprezentant: S. Rizzo, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: L. Rampini, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 29 septembrie 2017 (cauza R 1272/2017–5), privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ reprezentând două curbe roșii oblice ca marcă a Uniunii Europene.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Coesia SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 63, 19.2.2018.

Hotărârea Tribunalului din 26 martie 2019 — Deray/EUIPO — Charles Claire (LILI LA TIGRESSE)(Cauza T-105/18) ⁽¹⁾

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale LILI LA TIGRESSE — Marca Uniunii Europene verbală anterioară TIGRESS — Motiv relativ de refuz — Lipsa unui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 164/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: André Deray (Bry-sur-Marne, Franța) (reprezentant: S. Santos Rodríguez, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: P. Sipos și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Charles Claire LLP (Weybridge Surrey, Regatul Unit)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 13 decembrie 2017 (cauza R 1244/2017-2) privind o procedură de opoziție între Charles Claire și domnul Deray

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Îl obligă pe domnul André Deray la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 134, 16.4.2018.

Hotărârea Tribunalului din 27 martie 2019 — Biernacka-Hoba/EUIPO — Formata Bogusław Hoba (Formata)

(Cauza T-265/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene figurativă Formata — Marca internațională figurativă anterioară Formata — Motiv relativ de nulitate — Articolul 60 alineatul (1) litera (a) și articolul 8 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 — Norma 37 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 [devenită articolul 12 din Regulamentul delegat (UE) 2018/625] — Condiții de reprezentare a mărcii anterioare — Norma 19 din Regulamentul nr. 2868/95 (devenită articolul 7 din Regulamentul delegat 2018/625) — Încredere legitimă — Rambursarea cheltuielilor de reprezentare — Articolul 109 din Regulamentul 2017/1001 și norma 94 din Regulamentul nr. 2868/95 (devenită articolul 109 din Regulamentul 2017/1001)”)

(2019/C 164/50)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Ilona Biernacka-Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polonia) (reprezentant: R. Rumpel, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Formata Bogusław Hoba (Aleksandrów Łódzki, Polonia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 13 februarie 2018 (cauza R 2032/2017-4) privind o procedură de declarare a nulității între doamna Biernacka-Hoba și Formata Bogusław Hoba.

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 13 februarie 2018 (cauza R 2032/2017-4), în măsura în care a obligat-o pe doamna Iona Biernacka-Hoba la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Formata Bogusław Hoba în cadrul procedurii de declarare a nulității și a celei privind calea de atac și a stabilit cuantumul cheltuielilor de judecată pe care doamna Biernacka-Hoba trebuia să le plătească Formata Bogusław Hoba la 1 000 de euro, și o reformează în sensul în care nu este necesară obligarea doamnei Biernacka-Hoba la plata unei astfel de sume.*
- 2) *Respinge în rest acțiunea.*
- 3) *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 231, 2.7.2018.

Hotărârea Tribunalului din 28 martie 2019 — Julius-K9/EUIPO — El Corte Inglés (K9 UNIT)

(Cauza T-276/18) (¹)

(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative K9 UNIT — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară unit — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001”)

(2019/C 164/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Julius-K9 Zrt (Szigetszentmiklós, Ungaria) (reprezentant: G. Jambrik, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: A. Lukošiusė și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J.L. Rivas Zurdo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 22 februarie 2018 (cauza R 1432/2017-2), privind o procedură de opoziție între Hipercor, SA și Julius-K9

Dispozitivul

- 1) *Anulează Decizia Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 februarie 2018 (cauza R 1432/2017-2).*
- 2) *Obligă EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Julis-K9 Zrt.*
- 3) *El Corte Inglés, SA suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 231, 2.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 18 martie 2019 — SKS Import Export/Comisia**(Cauza T-239/18) ⁽¹⁾**

(„Acțiune în anulare — Libera circulație a capitalurilor — Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (AML/CFT) — Directiva (UE) 2015/849 — Regulamentul delegat (UE) 2018/212 — Includerea Tunisiei pe lista țărilor terțe cu grad ridicat de risc — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2019/C 164/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société Kammama Saber (SKS) Import Export (Sousse Jawhara, Tunisia) (reprezentant: H. Chelly, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Di Bucci, A. Bouquet și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului delegat (UE) 2018/212 al Comisiei din 13 decembrie 2017 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2016/1675 de completare a Directivei (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului, în ceea ce privește adăugarea țărilor Sri Lanka, Trinidad și Tobago și Tunisia în tabelul de la punctul I din anexă (JO 2018, L 41, p. 4)

Dispozitivul

- 1) *Respinge acțiunea ca inadmisibilă.*
- 2) *Obligă Société Kammana Saber (SKS) Import Export la plata cheltuielilor de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 231, 2.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 15 martie 2019 — Silgan Closures și Silgan Holdings/Comisia**(Cauza T-410/18) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare — Concurență — Înțelegeri — Piața ambalajelor metalice — Decizie de a deschide o anchetă — Act care nu este supus căilor de atac — Inadmisibilitate”)**

(2019/C 164/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Silgan Closures GmbH (München, Germania), Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Statele Unite) (reprezentanți: H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder și V. Weiss, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Christoforou, B. Ernst, G. Meessen, C. Vollrath și L. Wildpanner, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2018) 2466 final a Comisiei din 19 aprilie 2018, în temeiul căreia Comisia a deschis o procedură în temeiul articolului 101 TFUE în cauza AT.40522 — Pandora.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Nu este necesară pronunțarea asupra cererilor de intervenție formulate de Republica Federală Germania și de Consiliul Uniunii Europene.
- 3) Silgan Closures GmbH și Silgan Holdings, Inc. suportă, în afara propriilor cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.
- 4) Republica Federală Germania și Consiliul suportă propriile cheltuieli de judecată aferente cererilor de intervenție.

⁽¹⁾ JO C 285, 13.8.2018.

Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2019 — Haba Trading/EUIPO — Vida (vidaXL)**(Cauza T-503/18) ⁽¹⁾****(„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2019/C 164/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Haba Trading BV (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: B. Schneiders și A. Brittner, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: D. Gája și H. O'Neill, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului: Vida AB (Alvesta, Suedia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 12 iunie 2018 (cauza R 190/2016-5) privind o procedură de opoziție între Vida AB și Haba Trading BV

Dispozitivul

- 1) *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
- 2) *Haba Trading BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).*

⁽¹⁾ JO C 373, 15.10.2018.

Ordonanța Tribunalului din 13 martie 2019 — Comune di Milano/Parlamentul și Consiliul

(Cauza T-75/19) ⁽¹⁾

(„Desesizare”)

(2019/C 164/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comune di Milano (reprezentanți: F. Sciaudone, M. Condinanzi și A. Neri, avocați)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: L. Visaggio, I. Anagnostopoulou și A. Tamás, agenți) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer, F. Florindo Gijón și E. Rebasti, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Regulamentului (UE) 2018/1718 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 726/2004 în ceea ce privește stabilirea sediului Agenției Europene pentru Medicamente (JO 2018, L 291, p. 3), și, pe de altă parte, cerere având ca obiect declararea unei decizii pretins adoptate de Consiliu la 20 noiembrie 2017 ca fiind fără efect

Dispozitivul

- 1) Tribunalul se desesizează de cauza T-75/19 pentru ca Curtea să poată statua cu privire la acțiune.
- 2) Cererea Comune di Milano de soluționare a prezentei acțiuni potrivit procedurii accelerate se soluționează o dată cu fondul.
- 3) Cererile privind cheltuielile de judecată se soluționează o dată cu fondul.

(¹) JO C 112, 25.3.2019.

Acțiune introdusă la 7 ianuarie 2019 — CJ/Curtea de Justiție a Uniunii Europene**(Cauza T-1/19)**

(2019/C 164/56)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* CJ (reprezentant: V. Kolias, avocat)*Pârâtă:* Curtea de Justiție a Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Constatarea ca fiind contratratatelor faptul că pârâta nu a anonimizat actele de procedură care o privesc și care au fost publicate pe internet de Tribunal și de fostul Tribunal al funcției publice și, cu titlu subsidiar, faptul că nu a întocmit versiuni nominative neaccesibile furnizorilor de motoare de căutare pe internet;
- Obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care reclamantul invocă printre altele:
 - faptul că a formulat acțiuni împotriva fostului său angajator la Tribunalul funcției publice și la Tribunal;
 - faptul că actele de procedură aferente acestor acțiuni au fost publicate menționându-i numele și faptul că acestea sunt accesibile furnizorilor de motoare de căutare pe internet precum Google;

- faptul că această accesibilitate facilitează stabilirea profilului său de către orice utilizator de internet din lume, printre care angajatorul său și eventualii săi angajatori viitori;
 - faptul că o asemenea stabilire a profilului dă naștere riscului unei discriminări împotriva sa;
 - faptul că Curtea de Justiție a Uniunii Europene a decis să anonimizeze din oficiu actele de procedură publicate referitoare la cererile de decizie preliminară care privesc persoane fizice și care au fost primite după data de 1 iulie 2018;
 - faptul că anonimizarea actelor de procedură publicate referitoare la orice alt tip de acțiune introdusă în temeiul tratatelor este supusă în întregime puterii discreționare a instanțelor Uniunii;
 - faptul că există o inegalitate de tratament între reclamant și persoane fizice implicate în cereri de decizie preliminară introduse la Curte după data de 1 iulie 2018.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Tribunal al articolului 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care reclamantul arată, printre altele:
- faptul că publicarea unor acte de procedură are ca obiectiv, potrivit Curții, „garantarea informării cetățenilor și a publicității justiției”;
 - faptul că, pentru realizarea acestui obiectiv, nu este necesar să se publice versiuni ale actelor de procedură care îl privesc în mod nominativ pe reclamant sau, în subsidiar, să se facă accesibile asemenea versiuni furnizorilor de motoare de căutare pe internet precum Google;
 - faptul că, prin aceea că nu a pus capăt unei astfel de practice, Tribunalul a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (c) și articolul 5 litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ și, în subsidiar, articolul 4 alineatul (1) litera (c) și articolul 5 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO 2001, L 8, p. 1, Ediție specială 13/vol. 30, p. 142).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO 2018, L 295, p. 39).

Acțiune introdusă la 1 martie 2019 — Bulgarian Energy Holding și alții/Comisia

(Cauza T-136/19)

(2019/C 164/57)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Bulgarian Energy Holding EAD (Sofia, Bulgaria), Bulgartransgaz EAD (Sofia), Bulgargaz EAD (Sofia) (reprezentant: K. Struckmann, lawyer, M. Powell și A. Kadri, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- adoptarea măsurilor de organizare a procedurii sau a măsurilor de cercetare judecătorească menționate la punctul 3.6 din cererea introductivă sau orice alte măsuri pe care Tribunalul le-ar considera necesare;

- anularea în tot sau în parte a Deciziei C(2018) 8806 final a Comisiei din 17 decembrie 2018 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 102 TFUE (Cazul AT.39849 — BEH Gas);
- anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe nerespectarea unor norme fundamentale de procedură, încălcând astfel dreptul la apărare al reclamantelor.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că definiția pieței relevante din decizia atacată este afectată de erori de drept și de fapt, de neefectuarea unei analize de piață și de insuficiența motivării.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că concluzia deciziei atacate potrivit căreia una dintre reclamante, Bulgargaz EAD, sau reclamantele împreună au deținut o poziție dominantă pe piața serviciilor de capacitate este afectată de erori de drept și de apreciere a faptelor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată încalcă tratatele Uniunii Europene, întrucât nu a stabilit corespunzător cerințelor legale că comportamentul descris în decizia atacată echivalează cu o încălcare a articolului 102 TFUE, în lumina erorilor acestea în aplicarea legii și în aprecierea faptelor.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că concluziile deciziei atacate în ceea ce privește durata pretensei încălcări sunt afectate de erori de drept și de apreciere a faptelor.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 ⁽¹⁾ au fost încălcate tratatele Uniunii Europene.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că amenda ar trebui anulată sau redusă în lumina nerespectării de către decizia atacată a orientărilor privind calcularea amenzilor sau, cu titlu subsidiar, în exercitarea competenței de fond a Tribunalului potrivit articolului 261 TFUE pe baza faptului că amenda este în orice caz disproporționată față de comportamentul sancționat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 7 martie 2019 — PKK/Consiliul**(Cauza T-148/19)**

(2019/C 164/58)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamant:* Partidul Muncitorilor din Kurdistan (PKK) (reprezentanți: A. van Eik și T. Buruma, lawyers)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2019/25 a Consiliului din 8 ianuarie 2019 ⁽¹⁾ în ceea ce îl privește pe reclamant (în condițiile în care reclamantul contestă faptul că KADEK și KONGRA-GEL sunt alte denumiri ale sale);
- în subsidiar, aplicarea unei măsuri mai puțin oneroase decât menținerea pe lista Uniunii Europene în materie de persoane și grupuri teroriste,
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Decizia 2019/25 a Consiliului este nulă în ceea ce îl privește pe reclamant din moment ce reclamantul nu ar fi putut să fie calificat ca fiind o organizație teroristă astfel cum este aceasta definită la articolul 1 alineatul (3) din Poziția comună a Consiliului 2001/931/PESC din 27 decembrie 2001 ⁽²⁾.

Pârâtul nu a demonstrat că reclamantul este un grup structurat care acționează concertat pentru a comite atacuri teroriste. Mai mult, majoritatea actelor menționate în motivare nu pot fi atribuite reclamantului, nu sunt incluse în lista restrânsă a actelor prevăzute la articolul 1 alineatul (3) din Poziția comună a Consiliului 2001/931/PESC și/sau nu pot produce daune serioase unei țări. În sfârșit, scopul reclamantului nu a fost „unul terorist” astfel cum este definit la articolul 1 alineatul (3) din Poziția comună a Consiliului 2001/931/PESC. În special, acest scop trebuie să fie apreciat în lumina conflictului armat pentru autodefinire.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Decizia 2019/25 a Consiliului este nulă în ceea ce îl privește pe reclamant deoarece nu a fost adoptată o decizie de către o autoritate competentă, astfel cum prevede articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună a Consiliului 2001/931/PESC.
3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că Decizia 2019/25 a Consiliului este nulă în ceea ce îl privește pe reclamant deoarece pârâtul nu a efectuat o examinare adecvată, astfel cum prevede articolul 1 alineatul (6) din Poziția Comună a Consiliului 2001/931/PESC.

În motivare nu s-a fi indicat că a avut loc o examinare adecvată, atât la nivel național, cât și de către pârâtul însuși. Nu s-a analizat în mod corect informația oferită de reclamant în procedurile anterioare referitoare la procesul de pace, lupta împotriva Daesh și dezvoltările autocratice din Turcia.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că Decizia 2019/25 a Consiliului este nulă în ceea ce îl privește pe reclamant deoarece pârâțul nu ar fi efectuat cerințele proporționalității și subsidiarității.

În special, diaspora kurdă este afectată în mod disproporționat de înscrierea pe listă.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că Decizia 2019/25 a Consiliului este nulă în ceea ce îl privește pe reclamant deoarece nu respectă obligația de motivare potrivit articolului 296 TFEU.

Tribunalul a ajuns la o concluzie similară în Hotărârea sa din 15 noiembrie 2018, PKK/Consiliul (T-316/14, EU:T:2018:788), pe baza aceleiași motivări.

6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că Decizia 2019/25 a Consiliului este nulă în ceea ce îl privește pe reclamant deoarece ar fi încălcat dreptul la apărare al reclamantului și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă.

În special, pârâțul ar fi ignorat Hotărârea din 15 noiembrie 2018, PKK/Consiliul (T-316/14, EU:T:2018:788), și procedura care a condus la pronunțarea acesteia.

(¹) Decizia (PESC) a Consiliului 2019/25 din 8 ianuarie 2019 de modificare și de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților cărora li se aplică articolele 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și de abrogare a Deciziei (PESC) 2018/1084 (JO 2019, L 6, p. 6).

(²) Poziția Comună a Consiliului 2001/931/PESC din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2001, L 344, p. 93).

Acțiune introdusă la 14 martie 2019 — Mersinis/ESMA

(Cauza T-163/19)

(2019/C 164/59)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Michail Mersinis (Atena, Grecia) (reprezentant: P. Pafitis, avocat)

Pârâtă: Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (ESMA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei pârâtei din 23 mai 2018 de neselectare a reclamantului pe postul de consilier juridic cu experiență vacant ESMA/2017/VAC19/AD7

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe compunerea nelegală a comitetului de selecție.
2. Al doilea motiv întemeiat pe favorizarea candidatului selectat pe postul în cauză.

Acțiune introdusă la 14 martie 2019 — AQ/eu-LISA

(Cauza T-164/19)

(2019/C 164/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: AQ (reprezentanți: L. Levi și N. Flandin, lawyers)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei eu-LISA din 8 mai 2018 de reziliere fără preaviz a contractului de muncă al reclamantului la eu-LISA, precum și, în măsura în care este necesar, a deciziei eu-LISA din 4 decembrie 2018 de respingere a plângerii reclamantului;
- obligarea pârâtului la repararea prejudiciului suferit de reclamant;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o neregularitate procedurală și pe încălcarea dreptului la apărare și în special a dreptului de a fi ascultat.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe nerespectarea articolelor 16 și 48 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de diligență.
 5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 31 și 34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
 6. Al șaselea motiv, întemeiat pe un abuz de putere.
-

Acțiune introdusă la 14 martie 2019 — Bronckers/Comisia

(Cauza T-166/19)

(2019/C 164/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Marco Bronckers (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: P. Kreijger, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 10 ianuarie 2019 în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ de respingere a cererii de confirmare a accesului la documentele menționate în procesul-verbal al comisiei mixte privind băuturile spirtoase, instituită prin Acordul între Comunitatea Europeană și Statele Unite Mexicane privind recunoașterea reciprocă și protecția denumirilor de băuturi spirtoase, formulată de reclamant ⁽²⁾, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că respingerea de către Comisie a cererii de acces constituie o aplicare eronată a articolului 4 alineatul (1) litera (a) a treia liniuță din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și/sau încalcă articolul 296 din TFUE.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că respingerea de către Comisie a cererii de acces constituie o aplicare incorectă a articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și/sau încalcă articolul 296 alineatul TFUE, întrucât Comisia nu a demonstrat că accesul la toate documentele solicitate aducea atingere intereselor comerciale ale *Consejo Regulador del Tequila* (CRT) sau ale membrilor săi.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că, în mod eronat, Comisia a concluzionat că reclamantul nu a demonstrat existența unui interes public superior pentru divulgarea documentelor.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că respingerea de către Comisie a accesului parțial constituie o aplicare eronată a articolului 4 alineatul (6) și/sau a articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 și/sau încalcă articolul 296 din TFUE.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001 L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76).

(²) Decizia Consiliului din 27 mai 1997 privind încheierea unui Acord între Comunitatea Europeană și Statele Unite Mexicane privind recunoașterea reciprocă și protecția denumirilor de băuturi spirtoase (JO 1997, L 152, p. 15, Ediție specială, 03/vol. 21, p. 181).

Ațiune introdusă la 18 martie 2019 — Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft/EUIPO (eVoter)

(Cauza T-175/19)

(2019/C 164/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Vereinigung der Bayerischen Wirtschaft eV (München, Germania) (reprezentant: L. Genz, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale „eVoter” — cererea de înregistrare nr. 17 900 152.

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 11 ianuarie 2019 în cauza R 1983/2018-5.

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor din fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului;

- nerespectarea practicii administrative a EUIPO;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 26 martie 2019 — Bibita Group/EUIPO — Benkomers (Sticle pentru băuturi)

(Cauza T-180/19)

(2019/C 164/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Bibita Group SHPK (Tirana, Albania) (reprezentant: C. Seyfert, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Benkomers OOD (Sofia, Bulgaria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 3797 091-0001 (Sticle pentru băuturi)

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 14/01/2019 în cauza R 1070/2018-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nulității desenului sau modelului industrial contestat, înregistrat sub numărul 3797 091-0001, pentru toate motivele expuse în cererea introductivă;
- obligarea pârâtului și a titularului la plata cheltuielilor aferente procedurii în fața Camerei a treia de recurs, în temeiul articolului 190 din Regulamentul de procedură al Tribunalului;
- obligarea EUIPO și a eventualei interveniente în prezenta procedură la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 6 alineatul (1) și a articolului 25 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului.

Ordonanța Tribunalului din 19 martie 2019 — Eagle IP/EUIPO — Consolidated Artists (LILLY e VIOLETTA)**(Cauza T-336/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 164/64)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 268, 30.7.2018.

Ordonanța Tribunalului din 21 martie 2019 — Telenet/Comisia**(Cauza T-470/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 164/65)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 364, 8.10.2018.

Rectificări**Rectificare la avizul din Jurnalul Oficial în cauza T-45/19**

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 122 din 1 aprilie 2019)

(2019/C 164/66)

La pagina 20, avizul din Jurnalul Oficial în cauza T-45/19, Acron și alții/Comisia se citește după cum urmează:

„Acțiune introdusă la 24 ianuarie 2019 – Acron și alții/Comisia

(Cauza T-45/19)

(2019/C 164/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Acron PAO (Veliky Novgorod, Rusia), Dorogobuzh PAO (Dorogobuzh, Rusia), Acron Switzerland AG (Baar, Elveția) (reprezentanți: T. De Meese, J. Stuyck și A. Nys, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2018/1703 a Comisiei (¹); și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că pârâta și-a încălcat obligațiile internaționale, ceea ce constituie o încălcare a tratatului, și a omis să furnizeze suficiente motive atunci când a constatat că Federația Rusă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului.

Reclamantele arată că pârâta ar fi omis să ia în considerare aderarea Federației Ruse la Organizația Mondială a Comerțului, ca fiind pertinentă pentru modificarea calculului marjei de dumping al reclamantelor. Pârâta ar avea obligația de a lua în considerare angajamentele luate de Federația Rusă cu privire la prețul gazelor în cadrul reexaminării intermediare a taxelor aplicabile importului de nitrat de amoniu. Întrucât pârâta ar fi pretins că Federația Rusă nu ar fi respectat propriul protocol de aderare, aceasta ar fi acționat cu încălcarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț și a articolului II din Acordul anti-dumping al Organizației Mondiale a Comerțului. Procedând astfel, aceasta și-ar fi încălcat obligațiile internaționale, ceea ce constituie o încălcare a tratatului.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a omis să furnizeze motive suficiente, fapt ce a condus la încălcarea drepturilor la apărare ale reclamantelor, atunci când a constatat că modificarea împrejurărilor invocate de reclamante nu avea caracter durabil.

— Reclamantele arată că, în cadrul celui de al doilea motiv, ar exista două motive separate de anulare a deciziei atacate. Ambele motive sunt legate de concluzia eronată că modificarea împrejurărilor nu avea caracter durabil.

— În orice caz, pârâta și-ar fi încălcat obligația de motivare care îi revine în temeiul articolului 296 TFUE prin omisiunea de a motiva decizia atacată într-un mod clar și neechivoc.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta a încălcat articolul 19 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, precum și drepturile reclamantelor la apărare și a creat o lipsă de securitate juridică prin omisiunea de a prezenta calculul său privind dumpingul.
- Pârâta ar fi omis să comunice reclamantelor calculul final al marjei de dumping, chiar dacă acest calcul a servit drept bază pentru constatările privind continuarea și existența dumpingului, caracterul durabil al modificării împrejurărilor, precum și încheierea reexaminării intermediare parțiale. Dacă pârâta ar fi comunicat calculul, ar fi permis reclamantelor să își apere drepturile într-un mod mai eficient, în ceea ce privește calculul dumpingului și constatările legate de dumping în ansamblu, inclusiv argumentul privind metodologia de calcul utilizată în cadrul investigației inițiale, ceea ce ar fi putut avea o incidență semnificativă asupra situației lor juridice.
 - Reclamantele arată că pârâta ar fi încălcat articolul 19 alineatul (2) și articolul 20 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2016/1036, drepturile reclamantelor la apărare și principiul securității juridice prin faptul că a omis să furnizeze reclamantelor un rezumat corespunzător al elementelor de probă strânse în cadrul investigației sau considerații pe baza cărora pârâta a propus modificarea marjei antidumping a reclamantelor. Reclamantele arată că, prin faptul că a refuzat să le furnizeze calculul privind marja de dumping, pârâta ar fi încălcat drepturile acestora la apărare și nu ar fi respectat principiul securității juridice.”

⁽¹⁾ Décision d'exécution (UE) 2018/1703 de la Commission, du 12 novembre 2018, clôturant le réexamen intermédiaire partiel concernant les importations de nitrate d'ammonium originaire de Russie (JO 2018, L 285, p. 97).

⁽²⁾ Règlement (UE) 2016/1036 du Parlement européen et du Conseil, du 8 juin 2016, relatif à la défense contre les importations qui font l'objet d'un dumping de la part de pays non membres de l'Union européenne (JO 2016, L 176, p. 21).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)

ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO